

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

HANDELINGEN

44-45-46-47-48-49-50-51-52-53

VERGADERINGEN VAN JUNI 1994

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

AMBTENARENSTATUUT

ANTWERPSE RING

BEGROTING

BELEIDSBRIEF LEEFBAAR WONEN

BENOEMING TWEEDE ONDERVOOZITI'ER

BIJZONDER DECREET HOUDENDE WIJZIGING ARGO-DECREET

DECREET FINANCIERING GEMEENTEN

DECREET MILIEUOVEREENKOMSTEN

DECREET PENSIOENEN BRTN

DECREET SUBSIDIEREGELING VERENIGINGEN AMATEURISTISCHE KUNST-
BEOEFENING

DECREET WIJZIGING DECREET BESTUURLIJK BELEID

DECRETEN RUIMTELIJKE ORDENING

HOBU-DECREET

INTERPELLATIES

MEERJARENPLAN BRTN

MESTACTIEPLAN

METAALBOUW VUYLSTEKE

RECLAMECAMPAGNE DEELTIJDSE ARBEID

REVISIONISME

WERKINGSBEGROTING VAN DE RAAD

Inhoud

Nr. 44 **Woensdag 1 juni 1994**

Berichten van verhindering, blz. 1769

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1769

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1769

Voorafbeelding door het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 1769

Adviezen van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1769

Verslagen

Indiening, blz. 1770

Motie

Indiening, blz. 1770

Besluiten van de Vlaamse regering

Indiening en verwijzing, blz. 1770

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1770

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1770

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 1771

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats

blz. 1771

Samenstelling van commissies

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1771

Samenstelling van werkgroepen

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1771

Ontwerp van decreet tot opheffing van sommige bepalingen van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid en van sommige bepalingen van het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 betreffende de cumulaties van beroepsactiviteiten in sommige openbare diensten en tot opheffing van wettelijke bepalingen inzake prioritaire aanwerving bij de diensten van de Vlaamse regering

– 534 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1771

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1771

Beleidsbrief Leefbaar wonen in Vlaanderen, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

– 479(1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Debat, blz. 1773

Sprekers : de heer I. Verleyen, verslaggever, de heren J. Van Eetvelt, F. Van den Eynde, J. Devolder, J.

Caudron, R. Van Hooland, J. Timmermans, R. Landuyt, mevrouw M. Vogels, minister N. De Batselier
Motie van aanbeveling, blz. 1786

Ontwerp van decreet betreffende de milieubeleidsvereenkomsten

– 401 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1786

Sprekers : de heer R. Landuyt, verslaggever, de heren H. Brouns, M. Capoen, L. Barbé, J. Timmermans, minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1791

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1794

Bijlagen

Vragen om uitleg, blz. 1795

Nr. 45 **Donderdag 2 juni 1994**

Berichten van verhindering, blz. 1799

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1709

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer J. De Mol tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het plaatsen van verkiezingsborden langs gewestwegen en de invloed op de verkeersveiligheid, blz. 1800

Actuele vraag van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de rampzalige financiële toestand van Metaalbouw Vuylsteke

Actuele vraag van de heer D. Vanpoucke tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het dreigend verlies van werkgelegenheid bij de NV Metaalbouw Vuylsteke door delocalisatie naar Wallonië

Actuele vraag van de heer M. Maertens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de onrustwekkende positie van de arbeiders en de bedienden in het bedrijf Vuylsteke te Meulebeke
Actuele vraag van de heer J. Taylor tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse

minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het actueel en dreigend misbruik door het Waals Gewest van de mechanismen voor regionale expansiesteun

Actuele vraag van de heer E. Van Varenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de agressieve wijze waarop het Waalse gewest Vlaamse ondernemingen naar Henegouwen lokt, blz. 1801

Actuele vraag van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse standpunten inzake de paritaire verdeling binnen de Belgische diplomatie, blz. 1804

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de reactie van de Vlaamse regering op het Urban-programma van de Europese Commissie

Actuele vraag van de heer H. Schiltz tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de toepasbaarheid van het Urban-programma op de stad Antwerpen, blz. 1805

Actuele vraag van de heer F. Wymeersch tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de voortdurende onzekerheid rond het lot van Antwerp Shiprepair na terugtrekking van de groep Damen

Actuele vraag van de heer S. Platteau tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de redenen van de mislukte overname van het failliete scheepsherstellersbedrijf Antwerp Shiprepair door de Nederlandse groep Damen, blz. 1806

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de onmogelijkheid tot samenstellen van een Belgische delegatie voor de vergadering van de Conferentie over regionale en lokale besturen binnen de Raad van Europa, blz. 1808

Actuele vraag van de heer H. Van Dien-

deren tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over een moratorium voor de TGV ten noorden van Brussel en een inhaaloperatie ten voordele van het binnenlands spoorverkeer, blz. 1809

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het overleg inzake het mestoverschottenbeleid
Actuele interpellatie van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het Mestactieplan, blz. 1810

Sprekers : de heer A. Denys, mevrouw V. Dua, de heren J. Timmermans, F. Wymeersch, M. Capoen, E. Van Rompuy, minister N. De Batselier

Met redenen omklede motie, blz. 1818

Werkingsbegroting van de Raad

Beraadslaging en stemming, blz. 1818

Spreker : de heer C. Moors, verslaggever

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1819

Voorstel van motie van de heren J. Taylor, C. Lisabeth en H. Schiltz houdende overeenstemming van het besluit van de Vlaamse regering tot herverdeling van basisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 met de inhoud en de doelstellingen van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
— 555(1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1819

Sprekers : de heer J. Taylor, verslaggever, de heer S. Platteau

Hoofdelijke stemming, blz. 1820

Sprekers : de heren J. Caubergs, V. Vautmans, L. Pierco

Ontwerp van decreet tot opheffing van sommige bepalingen van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid en van sommige bepalingen van het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 betreffende de cumulaties van beroepsactiviteiten in sommige openbare diensten en tot opheffing van wettelijke bepalingen inzake prioritaire aanwerving bij de diensten van de Vlaamse regering
— 534 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1821

Ontwerp van decreet betreffende de milieubeleidsvereenkomsten

— 401 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5

Hoofdelijke stemming, blz. 1822

Sprekers : de heren L. Barbé, F. Vergote, J. Timmermans, E. Beysen

Met redenen omklede motie van de heer

H. Van Dienderen tot besluit van de op 19 mei 1994 door de heren F. Van den Eynde, H. Olaerts en L. Hancké gehouden interpellaties tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, respectievelijk over het contract tussen VTM en de Belgische voetbalbond en de rol van de BRTN-leiding hieromtrent, over de actuele toestand in het medialandschap na de ondertekening van het voetbalcontract afgesloten tussen VTM en de Belgische voetbalbond, over het zogenaamde voetbalcontract en de weerslag ervan op het medialandschap en tot besluit van de op 19 mei 1994 door de heren D. Van Mechelen en H. Van Dienderen gehouden actuele interpellaties tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, respectievelijk over de verklaringen van de minister naar aanleiding van het contract afgesloten tussen VTM en de Koninklijke voetbalbond en over de gevolgen van het voetbalcontract voor het Vlaamse medialandschap en inzonderheid voor de BRTN
— 552 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1825

Sprekers : de heren D. Van Mechelen, H. Van Dienderen, F. Van den Eynde, E. Van Rompuy, minister H. Weckx

Met redenen omklede motie van de heren G. Annemans, F. Van den Eynde en R. Van Wallegem tot besluit van de op 19 mei 1994 door de heren F. Van den Eynde, H. Olaerts en L. Hancké gehouden interpellaties tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, respectievelijk over het contract tussen VTM en de Belgische voetbalbond en de rol van de BRTN-leiding hieromtrent, over de actuele toestand in het medialandschap na de ondertekening van het voetbalcontract afgesloten tussen VTM en de Belgische voetbalbond, over het zogenaamde voetbalcontract en de weerslag ervan op het medialandschap en tot besluit van de op 19 mei 1994 door de heren D. Van Mechelen en H. Van Dienderen gehouden actuele interpellaties tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, respectievelijk over de verklaringen van de minister naar aanleiding van het contract afgesloten tussen VTM en de Koninklijke voetbalbond en over de gevolgen van het voetbalcontract voor het Vlaamse medialandschap en inzonderheid voor de BRTN
— 553 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1828

Sprekers : de heren A. Denys, J. Spinnewyn

Met redenen omklede motie van de heer A. Denys tot besluit van de op 19 mei 1994 door de heer D. Van Mechelen gehouden actuele interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de verklaringen van de minister naar aanleiding van het contract afgesloten tussen VTM en de Koninklijke voetbalbond
— 554 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1829

Spreker : de heer J. Geysels

Motie van aanbeveling van de heren J. Timmermans, M. Olivier en J. Caudron en mevrouw M. Vogels tot besluit van het op 1 juni 1994 gehouden debat over de beleidsbrief Leefbaar wonen in Vlaanderen
— 479 (1993-1994) - Nr. 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1830

Sprekers : de heren J. Timmermans, J. Devolder

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1832

Nr. 46 **Dinsdag 14 juni 1994**

Berichten van verhinderings, blz. 1833

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1833

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1833

Intrekking, blz. 1833

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1834

Beleidsbrief

Indiening en verwijzing, blz. 1834

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Indiening en verwijzing, blz. 1834

Verslagen

Indiening, blz. 1834

Tekst aangenomen door de commissies

Indiening, blz. 1836

Meerjarenplan

Indiening en verwijzing, blz. 1836

Jaarverslag

Indiening, blz. 1836

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1836

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1836

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 1836

Samenstelling van commissies

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1836

Samenstelling van een werkgroep

Wijzigingen onder de plaatsvervangende leden, blz. 1837

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 13 (1993-1994) — Nr. 1 (Toelichting)
- 18 (1993-1994) — Nrs. 1 (+ Bijlage) tot 3
- 21 (1993-1994) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 13 (1993-1994) — Nr. 1 (Toelichting)
- 19 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 6
- 20 (1993-1994) — Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
- 21 (1993-1994) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994

- 549 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 12

Algemene bespreking, blz. 1837

Sprekers : de heer J. Taylor, verslaggever, de heren S. Platteau, R. Van Hooland, W. Verreycken, mevrouw V. Dua, de heren L. Hancké, H. Schiltz, minister W. Demeester-De Meyer

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 13 (1993-1994) — Nr. 1 (Toelichting)
- 18 (1993-1994) — Nrs. 1 (+ Bijlage) tot 3
- 21 (1993-1994) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1853

Sprekers : de heren J. De Mol, L. Hancké, minister W. Demeester-De Meyer, minister T. Kelchtermans

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 13 (1993-1994) — Nr. 1 (Toelichting)
- 19 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 6
- 20 (1993-1994) — Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
- 21 (1993-1994) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1855

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994

- 549 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 12

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1867

Spreker : de heer L. Barbé

Ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake de financiering van de gemeenten

- 535 (1993-1994) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1871

Sprekers : de heren G. Vermassen, S. Platteau, M. Van der Poorten, R. Van Hooland, minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1877

Interpellaties (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het bedrijf Metaalbouw Vuylsteke uit Meulebeke

Interpellatie van de heer D. Vanpoucke tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het faillissement van de NV Metaalbouw Vuylsteke, blz. 1879

Sprekers : de heren F. Van den Eynde, D. Vanpoucke, F. Vergote, M. Maertens, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede motie, blz. 1884

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1884

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1885

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1907

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1909

Nr. 48

Woensdag 15 juni 1993
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1913

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer P. Deprez tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de quasi-afwezigheid van KMO's in de allocatie van de Vlaamse industriële onderzoekssteun via het IWT, blz. 1914

Motie van orde

Vraag naar coördinatie van de werkzaamheden, blz. 1915

Sprekers : de heren A. Denys, K. Pinxten, minister-president L. Van den Brande

Actuele vragen (Regl. art. 77) (Voortzetting)

Actuele vraag van de heer L. Barbé tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de stand van zaken omtrent het verpakingsdecreet, blz. 1916

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het systematisch ongunstig advies voor stedenbouwkundige aanvragen door een gemachtigde ambtenaar, blz. 1916

Actuele vraag van de heer W. Verreycken tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de opvolging van mevrouw E. Witte als voorzitter van de raad van bestuur van de BRTN, blz. 1917

Actuele vraag van de heer J. Taylor tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de organisatie van de schoonmaakopdracht binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1918

Actuele vraag van de heer J. Vande Lanotte tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de bijeenroeping van het overlegplatform Luchthaven Oostende, blz. 1920

Actuele vraag van de heer G. Anthuenis

Nr. 47

Woensdag 15 juni 1994
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1899

Interpellaties (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer J. Taylor tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de vernietiging door de Raad van State van het besluit dat de algemene principes van de ambtenarenstatuten vastlegt

Interpellatie van de heer L. Bril tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de vernietiging door de Raad van State van het koninklijk besluit van 22 november 1991 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de Executieven en van de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen, blz. 1899

Sprekers : de heren J. Taylor, L. Bril, W. De Vlieghere, minister L. Van den Bossche,

tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de aanvraag tot vereffening van de beschutte werkplaats in Zele, blz. 1921

Actuele vraag van de heer J. Caudron tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het mogelijke bevoegdheidsconflict ingevolge de invoering van een federale zorgverzekering voor ouderen, blz. 1922

Actuele vraag van de heer J. Timmermans tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de afbouw van bedden capaciteit in de Heilig-Hartkliniek te Ninove, blz. 1923

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het omvormen van de Antwerpse Ring tot een volwaardige snelweg

Actuele interpellatie van heer H. Van Dienderen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de Ring rond Antwerpen, blz. 1924

Sprekers : de heren E. Beysen, H. Van Dienderen, M. Bartholomeeusen, W. Verreycken, J. De Mol, minister T. Kelchtermans

Met redenen omklede motie, blz. 1932

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13 (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichting)
– 18 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlage) tot **3**

21 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 1933

Sprekers : de heren S. Platteau, H. De Croo, J. Devolder, J. Caubergs, J. Geysels

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13 (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichting)
– 19 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 6
– 20 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

21 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Aangehouden stemmings, blz. 1934

Hoofdelijke stemming, blz. 1934

Sprekers : de heren E. Van Rompuy, H. De Croo

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1937

Nr. 49 **Dinsdag 28 juni 1994**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1939

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1939

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1940

Verslagen

Indiening, blz. 1940

Jaarverslag

Indiening, blz. 1941

Ministeriële besluiten

Indiening en verwijzing, blz. 1941

Opmerkingen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 1941

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1941

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 1942

Samenstelling van een werkgroep

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 1942

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13 (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichting)

– 19 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 6

– 20 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

21 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 1942

Sprekers : de heren J. Geysels, F. Dewinter, L. Standaert, G. Annemans, F. Van den Eynde, S. Platteau

Voorstel van motie van overeenstemming

Hoofdelijke stemming, blz. 1943

Sprekers : de heer A. Denys, G. Annemans

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994

– 549 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 12

Hoofdelijke stemming, blz. 1947

Ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake de financiering van de gemeenten

– 535 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1948

Sprekers : de heren A. De Boeck, E. Van Vaerenbergh, S. Platteau

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh tot besluit van de op 31 mei 1994 door de heer E. Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het stremrecht van onderdanen van de Europese Unie bij gemeenteraadsverkiezingen

– 557 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1949

Spreker : de heer E. Van Rompuy

Met redenen omklede motie van de heren L. Barbé en J. Geysels tot besluit van de op 1 juni 1994 door de heer L. Barbé in commissie gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het Vlaams energiebeleid

– 559 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1950

Met redenen omklede motie van de heer D. Ramoudt c.s. tot besluit van de op 1 juni 1994 door de heren H. Van Dienderen en D. Ramoudt in commissie gehouden interpellaties tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, respectievelijk over het verslag van het Rekenhof betreffende de Vlaamse vervoermaatschappij en over de beheersovereenkomsten van de VVM met privé-exploitanten

– 562 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1951

Spreker : de heer V. Vautmans

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de op 1 juni 1994 door de heren H. Van Dienderen en D. Ramoudt in commissie gehouden interpellaties tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, respectievelijk over het verslag van het Rekenhof betreffende de Vlaamse vervoermaatschappij en over de beheersovereenkomsten van de VVM met privé-exploitanten

– 563 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1952

Spreker : de heer H. Van Dienderen

Met redenen omklede motie van mevrouw V. Dua tot besluit van de op 2 juni 1994 door de heer A. Denys en mevrouw V. Dua gehouden actuele interpellaties, respectievelijk tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het overleg inzake het mestoverschotten-

beleid en tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het mestactieplan

— 566 (1993-1994) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1954
Spreker : de heer A. Denys

Motie van orde

Voorstel tot verwijzing naar de commissie, blz. 1955

Sprekers : de heren J. De Mol, A. Denys, mevrouw M. Vogels, de heren F. Van den Eynde, H. De Croo, J. Geysels, L. Standaert, minister T. Kelchtermans

Voorafbeelding door het Rekenhof van de uitslagen van de uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1993

— 22 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 3

Bespreking, blz. 1958

Sprekers : de heer W. De Vlieghere, minister W. Demeester-De Meyer

Ontwerp van decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap — 546 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 16

Voorstel van decreet van de heren J. Tavernier en L. Appeltans houdende regeling van de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap — 522 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 3

Voorstel van bijzonder decreet van mevrouw A. Leysen en de heren R. Swinnen, L. Appeltans en J. Tavernier houdende wijziging van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs

— 541 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 5
Voorstel van bijzonder decreet van de heren J. Tavernier en L. Appeltans houdende inrichting van het bestuur van de Vlaamse autonome hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap

— 519 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 3
Algemene bespreking, blz. 1961

Sprekers : de heer R. Swinnen, verslaggever, mevrouw A. Leysen, verslaggever, de heer J. Tavernier, verslaggever

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1969

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1973

Nr. 50 **Dinsdag 28 juni 1994**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1977

Ontwerp van decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap — 546 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 16

Voorstel van decreet van de heren J. Tavernier en L. Appeltans houdende regeling van de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap

— 522 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 3
Voorstel van bijzonder decreet van mevrouw A. Leysen en de heren R. Swinnen, L. Appeltans en J. Tavernier houdende wijziging van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs

— 541 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 5
Voorstel van bijzonder decreet van de heren J. Tavernier en L. Appeltans houdende inrichting van het bestuur van de Vlaamse autonome hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap

— 519 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 3
Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1977

Sprekers : minister L. Van den Bossche, de heren A. Denys, P. Hostekint, G. Annemans, J. Tavernier, L. Appeltans, L. Martens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2002
Sprekers : minister L. Van den Bossche, de heren J. De Seranno, A. Denys, L. Pierco

Voorstel van bijzonder decreet van de heren J. Tavernier en L. Appeltans houdende inrichting van het bestuur van de Vlaamse autonome hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap

— 519 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 3
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2073
Spreker : de heer L. Appeltans

Ontwerp van decreet betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden

— 507 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 3
Algemene bespreking, blz. 2079

Spreker : de heer G. Geens, verslaggever
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2081

Meerjarenplan van de BRTN betreffende de periode 1995-1999

— 558 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2
Bespreking, blz. 2100
Sprekers : de heren W. Seeuws, F. Van den Eynde, A. Denys, E. Van Rompuy, H. Van Dienderen, S. De Clerck, P. Chevalier, J. Geysels, minister H. Weckx

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 24 juli 1991 houdende de subsidieregeling van verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk

— 572 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 2121

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2121

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2121

Nr. 51 **Woensdag 29 juni 1994**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2123

Ontwerp van decreet betreffende de herstructurering van GIMV, Gimvndus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg

— 569 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 5
Voorstel van decreet van de heren A. Denys en P. Chevalier houdende privatisering van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen en demopolisering van overheidsopdrachten

— 391 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2
Voorstel van decreet van de heren E. Schuermans en J. Vandeurzen houdende oprichting van een Limburgs Reconversiefonds

— 442 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 2123
Sprekers : de heer P. Deprez, verslaggever, de heren A. Denys, A. Arts, K. Pinxten, L. Barbé, J. Ulburghs, P. Dewael, C. Lisabeth, H. Olaerts, J. Geysels, E. Schuermans, J. Vandeurzen, F. Wymeersch, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2149

Nr. 52 **Woensdag 29 juni 1994**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2151

Ontwerp van decreet betreffende de herstructurering van GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg

— 569 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 5
Voorstel van decreet van de heren A. Denys en P. Chevalier houdende privatisering van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen en demopolisering van overheidsopdrachten

— 391 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2
Voorstel van decreet van de heren E. Schuermans en J. Vandeurzen houdende oprichting van een Limburgs Reconversiefonds

— 442 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 2151

Sprekers : de heren J. Vandeurzen, J. Ulburghs, H. Olaerts, H. Candries, J. Laverge, L. Barbé, minister-president L. Van den Brande

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2159

Sprekers : de heren H. Olaerts, J. Ulburghs, minister-president L. Van den Brande

Beleidsbrief Sociaal-cultureel werk voor volwassenen, ingediend door de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

- **362** (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Debat, blz. 2165

Sprekers : de heer L. Martens, verslaggever, de heren P. Dewael, J. Geysels, M. Van Peel, W. Seeuws, H. Lauwers, P. Hostekint, minister H. Weckx

Moties van aanbeveling, blz. 2184

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2184

Voorstel van decreet van de heer P. Breyne C.S. houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw - **548** (1993-1994) - Nrs. 1 tot 4

Voorstel van decreet van de heer H. De Croo houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw - **437** (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Timmermans C.S. houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw - **568** (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer P. Breyne C.S. houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw - **547** (1993-1994) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 2184

Sprekers : de heer J. Van Eetvelt, verslaggever, de heren J. Devolder, J. De Mol, mevrouw M. Vogels, de heren P. Breyne, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heren P. Tant, F. Van den Eynde, J. Timmermans, J. Geysels, minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2198

Voorstel van decreet van de heer P. Breyne C.S. houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw - **548** (1993-1994) - Nrs. 1 tot 4

Voorstel van decreet van de heer H. De Croo houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende

organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw

- **437** (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Timmermans C.S. houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw - **568** (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer P. Breyne C.S. houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw - **547** (1993-1994) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 2198

Sprekers : de heren J. De Mol, P. Tant, mevrouw M. Vogels, de heren J. Van Hauthem, J. Geysels, J. Timmermans, J. Devolder, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heren F. Van den Eynde, P. Breyne, minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2217

Spreker : de heer J. Devolder

Voorstel van resolutie van de heren L. Barbé en M. Maertens C.S. betreffende de aanleg van nieuwe hoogspanningslijnen in West-Vlaanderen

- **460** (1993-1994) - Nrs. 1 tot 5

Bespreking, blz. 2221

Sprekers : de heer J. De Mol, verslaggever, de heren L. Barbé, J. Valckmiers, P. Hostekint, J. Devolder, minister T. Kelchtermans

Interpellatie (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over uitspraken van de minister in verband met de transfers in de sociale zekerheid, blz. 2227

Sprekers : de heren J. Valkeniers, J. Geysels, F. Van den Eynde, minister J. Sauwens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2238

Nr. 53 **Donderdag 30 juni 1994**

Berichten van verhindering, blz. 2239

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer P. Chevalier tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het creëren door het departement Openbare Werken van een klasse-I stort aan de brug van Moerbrugge in Oostkamp, blz. 2239

Actuele vraag van de heer L. Barbé tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de gevolgen voor de drinkwatermaatschappijen door het verstrijken op 30 juni 1994 van de ministeriële besluiten die afwijkingen toelieten op de normen inzake pesticiden, blz. 2241

Actuele vraag van de heer F. Van den Eynde tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het dossier van de bouw van de Gentse Kluizendokken Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het dossier van het Kluizendok dat gelijktijdig met dit van het Verrebroekdok aan de Vlaamse regering zou worden voorgelegd

Actuele vraag van de heer T. Van Parys tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het tijdstip waarop het dossier Kluizendok te Gent zal goedgekeurd worden

Actuele vraag van de heer W. Seeuws tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het Kluizendokproject in Gent, blz. 2241

Actuele vraag van de heer J. De Mol tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de van het gewestplan afwijkende BPA's, blz. 2243

Actuele vraag van de heer J. Tavernier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het niet indienen van Onderwijsdecreet VI in de Vlaamse Raad, blz. 2244

Actuele vraag van de heer G. Vermassen tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de moeilijkheden van verschillende sociale werkplaatsen om te overleven

Actuele vraag van de heer L. Goutry tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de stand van zaken inzake de financiering van de sociale werkplaatsen

Actuele vraag van de heer H. Lauwers tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de sociale werkplaatsen, blz. 2246

Actuele vraag van de heer J. Taylor tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de houding van de

minister ten aanzien van een federaal begrotingspakt waarbij Vlaanderen zijn autonomie inzake begrotingsbeleid zou verliezen

Actuele vraag van de heer W. Verreycken tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de uitspraken van minister Maystadt met betrekking tot de gewestelijke begrotingsdiscipline, blz. 2247

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het taalregime in het Europees Merkenbureau, blz. 2250

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over amnestie-maatregelen voor de getroffen van de repressie- en epuratiwetgeving, blz. 2251

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de groeiende verbreiding van revisionistische en negationistische lectuur in Vlaamse scholen, blz. 2252

Sprekers : de heren L. Hancké, J. Geysels, P. Van Grembergen, mevrouw A. De Maght-Aelbrecht, de heer M. Van Peel, minister L. Van den Bossche

Met redenen omklede motie, blz. 2257

Actuele interpellatie van mevrouw J. Leduc tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de reclame-campagne om deeltijdse arbeid aan te moedigen

Actuele interpellatie van mevrouw V. Dua tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de reclame-campagne om deeltijdse arbeid aan te moedigen, blz. 2257

Sprekers : mevrouw J. Leduc, mevrouw V. Dua, mevrouw T. Merckx-Van Goey, minister-president L. Van den Brande

Benoeming van de tweede ondervoorzitter, blz. 2262

Voorstel van decreet van de heren F. Van den Eynde en L. Van Nieuwenhuysen houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een

Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap – 344 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
Stemming over het verzoek om agendering, blz. 2262

Sprekers : de heer F. Van den Eynde

Motie van de heer J. Taylor C.S. tot voorlopige regeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993 – 22 (1993-1994) – Nr. 2
Hoofdelijke stemming, blz. 2262

Ontwerp van decreet betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverrijgenden van die personeelsleden – 507 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 2264

Ontwerp van decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap – 546 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 16
Aangehouden stemmings, blz. 2265
Hoofdelijke stemming, blz. 2268

Sprekers : mevrouw A. Leysen, de heren L. Appeltans, J. Tavernier, R. Swinnen, L. Standaert, A. Denys

Voorstel van bijzonder decreet van mevrouw A. Leysen en de heren R. Swinnen, L. Appeltans en J. Tavernier houdende wijziging van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs – 541 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 5
Hoofdelijke stemming, blz. 2272

Ontwerp van decreet betreffende de herstructurering van GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg – 569 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 5
Aangehouden stemmings, blz. 2273
Hoofdelijke stemming, blz. 2277

Sprekers : de heren L. Barbé, J. Ulburghs

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 24 juli 1991 houdende de subsidieregeling van verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk – 572 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 2278

Voorstel van decreet van de heer P. Breyne C.S. houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw – 548 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
Aangehouden stemmings, blz. 2280

Hoofdelijke stemming, blz. 2284

Sprekers : de heren P. Breyne, V. Vautmans, J. Timmermans, mevrouw M. Vogels, de heer F. Van den Eynde

Voorstel van decreet van de heer P. Breyne C.S. houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw – 547 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
Aangehouden stemmings, blz. 2288
Hoofdelijke stemming, blz. 2293

Voorstel van resolutie van de heren L. Barbé en M. Maertens C.S. betreffende de aanleg van nieuwe hoogspanningslijnen in West-Vlaanderen – 460 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 5
Hoofdelijke stemming, blz. 2294
Sprekers : de heren L. Barbé, P. Hostekint, J. Devolder

Meerjarenplan van de BRTN betreffende de periode 1995-1999 – 558 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 2296

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh tot besluit van de op 31 mei 1994 door de heer E. Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het stemrecht van onderdanen van de Europese Unie bij gemeenteraadsverkiezingen – 557 (1993-1994) – Nrs. 1 en 3
Hoofdelijke stemming, blz. 2297

Sprekers : de heren L. Van Nieuwenhuysen, E. Van Vaerenbergh, H. Suykerbuyk, L. Hancké, J. Geysels

Met redenen omklede motie van de heer F. Van den Eynde tot besluit van de op 14 juni 1994 door de heren F. Van den Eynde en D. Vanpoucke gehouden interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over het bedrijf Metaalbouw Vuylsteke uit Meulebeke en over het faillissement van de NV Metaalbouw Vuylsteke – 573 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2302

Sprekers : de heren F. Van den Eynde, F. Vergote, M. Maertens, D. Vanpoucke

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de op 15 juni 1994 door de heren E. Beysen en H. Van Dienderen gehouden actuele interpellaties tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, respectievelijk over het omvormen van de Antwerpse Ring

tot een volwaardige snelweg en over de
Ring rond Antwerpen
- **575** (1993-1994) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 2304

Vakantiewensen, blz. 2306

Regeling van de werkzaamheden,
blz. 2306

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 2307

Bijlagen

Bijlage 1, Ontwerp van decreet houdende
aanpassing van de middelenbegroting van
de Vlaamse Gemeenschap voor het be-
grotingsjaar 1994 (Tabel), blz. 2317

Bijlage II, Ontwerp van decreet houdende
aanpassing van de algemene uitgaven-
begroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 1994 (Tabel),
blz. 2327

**VOORZITTER : de heer E. Balde-
wijns**

– *De notulen van de jongste vergade-
ring worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om
9.35 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de
vergadering is geopend.

**BERICHTEN VAN VERHINDE-
RING**

G. Bossuyt , G. Cardoen, W. Tael-
man, M. Van der Poorten, R. Van-
lerberghe : gezondheidsredenen ;

W. Claes, E. Derycke, F. Dielens,
F. Ghesquière, A. Kempinaire, W.
Martens, A.-M. Neyts-Uyttebroeck,
L. Peeters, D. Ramoudt, G. Van-
leenhove, D. Van Mechelen : buit-
enslands ;

G. Annemans : ambtsverplichtin-
gen ;

F. De Man : familieverplichtingen.

**ONTWERP VAN DECREET be-
treffende de herstructurering van
GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen
en LIM en tot oprichting van het**

**Limburgfonds en van de permanente
werkgroep Limburg
– 569 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 5**

**VOORSTEL VAN DECREET van
de heren A. Denys en P. Chevalier
houdende privatisering van de Ge-
westelijke Investeringsmaatschappij
voor Vlaanderen en demonopolise-
ring van overheidsopdrachten
– 391 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2**

**VOORSTEL VAN DECREET van
de heren E. Schuermans en J. Van-
deurzen houdende oprichting van
een Limburgs Reconvertiefonds
– 442 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2**

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde zijn het
ontwerp van decreet betreffende de
herstructurering van GIMV, Gim-
vindus, VMH, Mijnen en LIM en tot
oprichting van het Limburgfonds en
van de permanente werkgroep Lim-
burg, het voorstel van decreet van
de heren Denys en Chevalier hou-
dende privatisering van de Geweste-
lijke Investeringsmaatschappij voor
Vlaanderen en demonopolisering
van overheidsopdrachten en het
voorstel van decreet van de heren
Schuermans en Vandeurzen houdende
oprichting van een Limburgs Re-
convertiefonds, met dien verstande
dat het ontwerp van decreet als basis
voor de bespreking wordt genomen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Deprez, verslaggever, heeft
het woord.

De heer P. Deprez, verslaggever (*op
de tribune*) : Mijnheer de voorzitter,
mijnheer de minister-president, col-
lega's, de commissie voor Econo-
mie, Energie, Landbouw en Werk-
gelegenheid van deze Raad heeft op
15 juni 1994 het decreet tot herstruc-
turering van het Vlaams Economisch
Overheidsinitiatief goedgekeurd.

Dit decreet dat de structuren reorga-
niseert die mettertijd rond de Ge-
westelijke Investeringsmaatschappij
voor Vlaanderen (GIMV) en in Lim-
burg waren gegroeid, kent reeds een
lange voorgeschiedenis.

De regeringsverklaring van 30 janua-
ri 1992 kondigde reeds aan dat de
GIMV zou gevraagd worden haar
opdracht en werking te analyseren
in in een strategische beleidsnota die
afgerond werd in januari 1993.

Ondertussen was een denk-en beslis-
singsproces op gang gekomen
waarin werd nagedacht over een
nieuwe invulling van de rol van de
overheid in het economisch leven.
De werkzaamheden van de KS-on-
derzoekscommissie van medio vorig
jaar hebben deze reflectie in een
stroomversnelling gebracht.

De weerslag van deze denkoefening
is reeds terug te vinden in de beleids-
brief over de economische beleids-
prioriteiten voor 1994 die bepaalt
dat het voor de GIMV van essentieel
belang is dat zij zich opnieuw tot
haar kerntaken beperkt.

Dit betekent dat zij vooral die activi-
teiten moet stimuleren die de nor-

Deprez

male werking van de markt niet voortbrengt. Deze activiteiten bevatten vooral investeringsprojecten met een langer tijdsperspectief en een hogere risicograad dan de markt bereid is te dragen. De werking van de GIMV werkt aanvullend aan de markt.

Overheidsop treden moet steeds terughoudend zijn en kan nooit de normale werking van de markt verdringen. Overheidsop treden kan echter ook verantwoord zijn wanneer er sprake is van ontbrekende markten. De bescherming van het milieu en van innovatieve uitvindingen zijn voorbeelden van missing markets. De stabilisatie van het aandeelhouderschap binnen de Vlaamse bedrijven is een objectieve behoefte van de Vlaamse economie die niet spontaan door de markt voortgebracht wordt. Hoe dan ook, zelfs in deze probleemgevallen dient een corrigerend overheidsop treden selectief en voorzichtig te zijn.

Andere belangrijke beginselen inzake het economisch overheidsinitiatief zijn de doorzichtigheid en de controle. Het overheidsop treden moet volledig doorzichtig zijn. Deze doorzichtigheid vloeit ten dele voort uit het hoger vermelde principe van selectiviteit. Een gebrek aan selectiviteit in het overheidsop treden leidt immers al te vlug tot een ondoorzichtig kluwen en tot belangenvermenging. Het spreekt voor zich dat de controle op het overheidsop treden niet alleen effectief moet zijn maar ook aangepast aan de concrete omstandigheden in het veld.

Specifiek met betrekking tot de herstructurering van de Vlaamse openbare investeringsmaatschappijen en de Limburgse reconversiestructuren, wil het voorliggend decreet deze basisbeginselen implementeren.

Het decreet omvat twee delen die nauw met elkaar verband houden zodat men gekozen heeft de beide materies in een decreet onder te brengen.

Het eerste deel omvat de reorganisatie van de openbare investeringsmaatschappijen in het Vlaams Gewest. De verre oorsprong hiervan was de GIMV-mission statement van januari 1993. Deze maakte na bespreking in de Vlaamse Raad in oktober 1993 het voorwerp uit van een stellingname van de Vlaamse regering inzake de prioriteiten van GIMV, Gimvindus en de Vlaamse Milieuholding (VMH).

Het tweede luik omvat de noodzakelijke onderbouw voor de nieuwe Limburgse reconversiestructuren en geeft daarmee uitvoering aan de conclusies van de door de Vlaamse Raad ingestelde KS-onderzoekscmissie.

Dat men bij de concrete uitwerking van dit innoverend decreetaal kader niet over een nacht ijs is gegaan mag ondermeer blijken uit het studie- en consultatiewerk dat hierrond werd verricht.

Zo werd het voorbereidend werk inzake de hertekening van de structuren nog in de herfst van 1993 toevertrouwd aan een door een gespecialiseerd consultingbureau bijgestane werkgroep van technici die eind december zijn rapport voorlegde aan de Vlaamse regering.

Deze hechtte reeds op 19 februari 1994 haar goedkeuring aan het voorgestelde herstructureringsvoorstel dat daarna in decretale vorm werd gegoten.

Na raadpleging van de Raad van State, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en de Permanente Werkgroep Limburg werd het definitieve tekstontwerp begin juni voorgelegd aan de commissie voor Economie van de Vlaamse Raad.

Omdat de hervorming ook reeds in het tussenstadium een weerslag had op de praktijk en omdat het economisch overheidsinitiatief en de Limburgse reconversie niet mochten stagneren, werden sedert het begin van het jaar op het terrein ook reeds de nodige structuuraanpassingen

doorgevoerd via een aantal fiduciaire overeenkomsten die het reeds mogelijk maakten dat GIMV, Gimvindus, de Vlaamse Milieuholding en de Limburgse reconversiestructuren onafhankelijk van elkaar konden functioneren. Deze overeenkomsten hebben echter slechts een beperkte looptijd zodat een spoedige decretale bekrachtiging zich opdringt.

Ook de Limburgse Reconversie-maatschappij, de instantie die de economische reconversie in Limburg zal coördineren, werd reeds opgericht in die tussenperiode. Daar waar het economisch overheidsinitiatief voorheen uitsluitend via de GIMV verliep — die aandeelhouder was in Gimvindus, VMH, KS en de Limburgse Investeringsmaatschappij — wordt in het decreet gekozen voor een radicale herziening van de aandeelhoudersstructuren.

De bestaande ingewikkelde verticale moeder-dochter kolomstructuur binnen de GIMV-groep wordt vervangen door een zo eenvoudig mogelijke horizontale structuur waarbij Gimvindus, VMH, GIMV en LRM elk met een afzonderlijke raad van bestuur rechtstreeks onder het Vlaamse Gewest zullen komen te staan als gewestelijke investeringsmaatschappijen.

Technisch gesproken impliceert dit dat het Vlaamse Gewest bij decreet gemachtigd wordt om exclusief aandeelhouder te worden in Gimvindus, VMH en LRM terwijl de huidige participatie van het Vlaamse Gewest in de GIMV behouden blijft. De loskoppeling van de dochterondernemingen van de GIMV brengt ook met zich mee dat de wet van 2 april 1962 tot oprichting van een Nationale Investeringsmaatschappij en van een gewestelijke investeringsmaatschappij per Gewest, die tot nog toe het wettelijk kader verschaften waarbinnen de GIMV en haar dochtervennootschappen konden opereren, niet meer op deze zelfstandig gemaakte dochters van toepassing zal zijn. Deze wet voorziet nochtans in de mogelijkheid om op bepaalde

Deprez

punten af te wijken van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen. Tevens vormt hij de basis voor het toekennen van de gewestwaarborg. Deze bepalingen worden nu op bepaalde punten overgenomen in het ontwerp van decreet.

Het statuut, de taken en de bevoegdheden van de investeringsmaatschappijen worden eveneens vastgelegd.

De opdrachten worden om praktische redenen in het decreet echter slechts in zeer algemene termen geformuleerd.

De taakverdeling tussen de investeringsmaatschappijen is gebaseerd op twee criteria.

Eenzijds geldt er een geografisch criterium waarbij het economisch overheidsinitiatief in Limburg in de eerste plaats aan de LRM en haar dochters wordt toevertrouwd, de milieudossiers uitgezonderd. Deze laatste zijn voorbehouden voor de VMH. De GIMV van haar kant treedt in heel Vlaanderen op maar kan in Limburg slechts na akkoord van de LRM optreden.

Anderzijds geldt een sectoraal criterium waarbij de sectoraal gespecialiseerde investeringsmaatschappijen, VMH en Gimvindus, exclusief in de hun toevertrouwde sectoren optreden. Deze twee criteria maken een ondubbelzinnige taakverdeling tussen de vier investeringsmaatschappijen mogelijk.

In de praktijk betekent dit dat de GIMV zich voortaan concentreert op zijn "core-business", met name venturecapital, groeifinanciering, technologietransfer, verankering van nuts- en hoogtechnologische sectoren en de "expertfunctie".

Gimvindus beperkt zich tot de exnationale sectoren en de VMH legt zich toe op de investeringen in milieuprojecten en op participaties in de milieusector met inbegrip van de drinkwatervoorziening.

De LRM legt zich uiteraard toe op projecten ter ondersteuning van de reconversie in de provincie Limburg. Deze algemene opdrachtverklaringen zullen worden geconcretiseerd in beheerscontracten die tussen het Vlaamse Gewest en de investeringsmaatschappijen zullen worden gesloten. Deze beheerscontracten zijn van beperkte duur en zullen regelmatig worden herzien.

Ook kunnen aan de investeringsmaatschappijen specifieke opdrachten worden toevertrouwd door de Vlaamse regering.

De specialisatie van de openbare investeringsmaatschappijen wordt nog extra in de hand gewerkt door de gescheiden aandeelhoudersstructuur. Deze structuur verschaft meer doorzichtigheid en voorkomt belangenvermenging en wederzijdse beïnvloeding. De beheersstructuren werden aangepast om de werking van de investeringsmaatschappijen te verbeteren. Het decreet impliceert een activering en een veel grotere responsabilisering van de respectievelijke raden van bestuur.

Het toezicht op de investeringsmaatschappijen werd eveneens aangepast. Voortaan zal de Vlaamse regering ook een full-time regeringscommissaris aanduiden bij elk van de investeringsmaatschappijen. Deze zetelt met raadgevende stem in de raad van bestuur, in het managementcomité en het auditcomité van de investeringsmaatschappij. Hij brengt jaarlijks verslag uit bij de Vlaamse regering.

Tijdens de besprekingen in commissie werd, via een amendement, in het decreet opgenomen dat de Vlaamse regering op basis van deze verslagen een jaarlijks evaluatierapport omtrent het economisch overheidsinitiatief in Vlaanderen zal opstellen en aan de Vlaamse Raad zal overmaken.

Naast de door de vennootschapswetgeving voorgeschreven externe controle door erkende bedrijfsrevisoren, zal voortaan ook een interne

controle worden uitgebouwd door het instellen van een auditcomité dat onder verantwoordelijkheid van de raad van bestuur opereert.

De raad van bestuur moet jaarlijks verslag uitbrengen aan de Vlaamse regering over de uitvoering van het beheerscontract. Dit verslag zal eveneens aan de Vlaamse Raad worden medegedeeld, die hierover een aanbeveling aan de Vlaamse regering kan formuleren.

Het decreet bepaalt tevens dat het Rekenhof wordt belast met het nazicht van de rekeningen van de investeringsmaatschappijen. Door de commissieleden werd in het ontwerp van decreet een clausule zodanig geherformuleerd dat de mogelijkheid — die oorspronkelijk bestond in hoofde van de Vlaamse regering — om bepaalde gespecialiseerde dochterondernemingen van de investeringsmaatschappijen vrij te stellen van elk nazicht door het Rekenhof is weggefallen. Dus ook de dochtermaatschappijen kunnen door het Rekenhof worden gecontroleerd. In meer algemene zin impliceerde deze amendering dat de dochterondernemingen van de investeringsmaatschappijen eveneens aan de controle van de normaal voorziene bevoegde instanties onderworpen blijven.

Ten slotte moet de Vlaamse regering jaarlijks decharge verlenen aan de bestuurders en moet zij de jaarrekening goedkeuren.

In verband met de Limburgse reconversiestructuren wil ik nog het volgende zeggen. Het tweede deel van het decreet omvat de noodzakelijke decretale bepalingen voor de nieuwe Limburgse reconversiestructuren.

Het decreet voorziet in de oprichting van een Limburgfonds dat de nakoming van de in het kader van het Toekomstcontract voor Limburg aangegane engagementen moet garanderen, en voor de hergroepering van de voor Limburg bestemde middelen moet zorgen.

Ten einde een goed toezicht te kunnen uitoefenen op de geïntegreerde

Deprez

aanwending van de middelen voor de Limburgse reconversie, wordt het Limburgfonds opgericht in de vorm van een pararegionale A met een eigen rechtspersoonlijkheid maar onder het rechtstreeks beheer van de Vlaamse regering.

De werking van de Permanente Werkgroep Limburg, PWL, wordt voor het eerst decretaal onderbouwd. De PWL moet de strategische beleidslijnen voor de Limburgse reconversie uittekenen. De PWL kan de reconversie richting geven via adviezen over objectieven van de LRM en van de andere uitvoerende organisaties. De PWL verleent bovendien een verplicht advies met betrekking tot de aanwending van de middelen uit het Limburgfonds. Ten slotte kan de PWL zelf initiatieven uittekenen in verband met de sociale en de economische reconversie en de verdere ontwikkeling van Limburg.

De diverse economische reconversie maatschappijen in Limburg worden alle onder de Limburgse Reconversie maatschappij, LRM, samengebracht. De LRM heeft verschillende dochters : de Mijnen, het vroegere KS, de Limburgse Participatiemaatschappij, LPM, en eventuele projectvennootschappen.

De Mijnen krijgen een zeer beperkte opdracht, die louter bestaat uit het saneren van mijnterreinen en -gebouwen en uit de afhandeling van de CAO-verplichtingen. De participaties van de oude n.v. KS worden verkocht of ondergebracht bij de LPM.

De LPM neemt participaties die strategisch zijn voor de reconversie van Limburg. Zij verkoopt de participaties van de n.v. KS en de LIM die niet strategisch zijn voor de toekomst van Limburg. De LPM voert haar opdracht uit binnen het strategisch kader dat door de LRM wordt uitgetekend.

De LRM kan bovendien ad hoc projectvennootschappen oprichten. Deze kunnen hetzij nieuw opgericht

worden, hetzij afgesplitst worden uit de oude n.v. KS,

Opdat de LRM en haar dochters als een geïntegreerde instelling zouden optreden, wordt de raad van bestuur van de LRM samengesteld uit de bestuurders van de LPM, aangevuld met een vertegenwoordiger van de raad van bestuur van Mijnen en van de projectvennootschappen.

Tot slot deel ik u mee dat dit toch zeer belangrijke ontwerp van decreet met negen stemmen en één onthouding werd aangenomen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, in tegenstelling tot wat de pers vandaag laat blijken, vond ik dat het parlementair debat van gisteren over het hogeschooldecreet, in weerwil van het absentisme dat zich 's morgens manifesteerde, heeft bijgedragen tot een herwaardering van ons parlement. In deze belangrijke onderwijs-hervorming was het parlement zelf het beslissingscentrum.

In tegenstelling tot het debat van gisteren, stel ik vast dat het debat van vandaag slagkracht mist. Nochtans is het onderwerp belangrijk genoeg. We moeten ons immers uitspreken over de economie.

Wat het HOBU-decreet betreft zijn vele nieuwe ideeën in de commissie ontstaan. Dat kan niet worden gezegd van dit ontwerp. Meer zelfs, men is zelfs afgeweken van de oorspronkelijke agenda die was beslist in de vergadering van het bureau.

Men heeft geen tijd willen uit trekken voor een behoorlijk parlementair onderzoek. De VLD-fractie heeft hiertegen geprotesteerd en heeft daarom op het einde niet meer aan de werkzaamheden in de commissie willen deelnemen. Dit verklaart dan ook waarom het ontwerp in de commissie maar met 9 stemmen bij 1 onthouding is aangenomen.

De portefeuille van de GIMV, van Gimvindus en de andere maatschappijen is zo gediversifieerd dat wij met het oog op die grondige hervorming die we allemaal willen, een fundamenteel debat hadden moeten krijgen over de rol van de overheid om te weten wat de overheid wél en niet moet doen.

Dit debat dat de VLD nog op gang heeft willen brengen via de indiening van een voorstel van decreet tot privatisering in augustus 1993 al, komt er dus helaas niet. De politiek-maatschappelijke discussie die we hadden moeten krijgen, is teruggebracht tot een technische discussie over de overschakeling van een verticale structuur naar een horizontale structuur, over een wijziging van de beheersstructuren, over de verbetering van de controle, wat wij wel positief vinden.

Ik zei het al, dit debat staat in schril contrast met de fundamentele discussie die we hebben kunnen voeren over de hervorming van het hoger onderwijs buiten de universiteit en waarbij de Vlaamse Raad in het centrum van de beslissing stond.

Hier werd dus een kans gemist en de oorzaken zijn tweërlei.

Ten eerste, heeft de Vlaamse regering haar ontwerp van decreet betreffende, de herstructurering van GIMV, Gimvindus, VMH enzovoort veel te laat ingediend. Daardoor moest de discussie beslecht worden in de kortst mogelijke tijd, inderhaast, om nog tijdig klaar te zijn voor het reces. Maandenlang hebben wij tevergeefs zitten wachten op belangrijke ontwerpen. Nu een paar weken voor het reces, worden we overladen met ontwerpen die zo vlug mogelijk moeten worden goedgekeurd. Dit is toch geen systeem.

Ten tweede, wordt het debat vooral gefocust op de KS. Dat is een te eenzijdige benadering. Het debat moet, zoals ik al zei, veel ruimer zijn. Wij hadden moeten kunnen uitmaken wat de overheid wel en niet moet doen. Ook voor de KS-proble-

Denys

matiek hebben wij veel tijd laten verloren laten gaan. Mijn collega, Patrick Dewael, zal overigens straks dieper ingaan op de KS-problematiek.

In de plaats van een maatschappelijk debat krijgen we dus een technisch debat. De VLD heeft geprobeerd het debat open te trekken. Wat is hier het probleem? Alsmear meer worden wij geconfronteerd met een grijze zone waarbij men opereert op de vrije markt maar met de bescherming van de overheid. Immers, de portefeuilles van de holdings in kwestie worden vooral rijk dankzij monopolies. Zij combineren de voordelen van een overheidsbedrijf met deze van een bedrijf dat op de vrije markt werkt.

Collega's, wij waren de menig toegedaan dat er een fundamenteel debat moest worden gevoerd dat uiteindelijk zou moeten leiden tot het wegwerken van die grijze zone. Hoe kan dit? Welnu, wij hadden in zo'n discussie moeten nagaan wat nu de taken zijn van de overheid en welke opdrachten men best overlaat aan de vrije markt.

Mijn fractie was bereid om daaraan op de meest open wijze mee te werken, niet vanuit een star en doctrinair oogpunt. Hoewel wij als liberalen voorstander zijn van een minimale staat en een vrije markteconomie, stonden wij toch klaar — ik herhaal het — om samen met u grondig te onderzoeken welke participaties van de **overheidsholdings** inderdaad in handen van de overheid, dan wel op de vrije markt moeten zijn.

Wij vinden het jammer dat wij dat debat niet hebben gekregen. Wij zouden trouwens in het kader van dat debat in commissie hoorzittingen hebben georganiseerd met ondermeer Britse experts die ons op uitstekende wijze hadden kunnen inlichten over het Britse experiment van privatisering. Zij hadden ons de goede en slechte punten ervan kunnen meedelen.

Ik zeg u klaar en duidelijk dat wij terughoudend zijn om taken te privatiseren waarvoor er hoe dan ook door hun natuur een monopolie bestaat. Wel willen zo veel mogelijk demonopoliseren en taken overdragen aan de private sector.

De heer A. Arts : Ik begrijp dat de VLD blijft zweren bij het Engelse model.

De heer A. Denys : Wij zijn voor een model waarbij men zoveel mogelijk taken aan het vrije marktinitiatief overlaat. Ik heb in commissie ook onderstreept dat wij willen leren uit de experimenten in Engeland en dat wij de goede punten die er zeker geweest zijn, moeten overnemen. Daarom hebben wij voorgesteld om een hoorzitting te organiseren met de Britse experts.

Trouwens, wij hadden gehoopt rond dit voorstel een politieke meerderheid te vinden. Wij baseerden ons daarvoor op een uitspraak van de voormalige voorzitter van de CVP, de heer Herman Van Rompuy, naar aanleiding van de discussies over KS en de zoals ik het noemde, grijze zone, namelijk dat de enige oplossing om moeilijkheden te vermijden, ook in de toekomst, de privatisering was. Dat waren zijn woorden.

Ik stel vast dat die stelling, die wij genegen zijn — ik heb dat hier herhaald — en die wij hebben aangegrepen om ter zake een fundamenteel debat in de Vlaamse Raad te voeren, het niet gehaald heeft. Eigenlijk is de liberale stem in de CVP gesmoord en heeft de vakbondsstem, de overheidsstem, het gehaald.

Er is een groot verschil tussen de opvatting van de minister-president over het overheidsinitiatief en deze van de heer Van Rompuy. De minister-president zegt namelijk, ik citeer : De openbare investeringsmaatschappijen hebben een belangrijke rol te spelen in het corrigeren van bepaalde machtsmechanismen, in het stimuleren van activiteiten die de markt niet voortbrengt. Einde citaat. De heer Van Rompuy daaren-

tegen zegt dat de openbare investeringsmaatschappijen moeten worden afgeschaft of geprivatiseerd. Het is precies in de overheidsholdings dat er aan machtsmisbruik werd gedaan, en het zijn uitgerekend deze overheidsholdings die volgens de minister-president deze machtsmisbruiken zullen moeten corrigeren. Er wordt zelfs beweerd dat zij boven de markt kunnen staan, aangezien zij activiteiten moeten stimuleren die op de markt nog niet bestaan. Dit is een zeer surrealistische visie, vandaar dat de VLD meer voorstander is van het Britse model.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord

Minister-president Van den Brande : Mijnheer Denys, ik heb in de commissie niet gesproken over een machtsmechanisme, maar over een marktmechanisme. De leden die dinsdag in de commissie aanwezig waren, zullen dit overigens beamen.

Mijnheer de voorzitter, dit is tot nu toe mijn enige reactie op de bijzonder schematische en ongenueanceerde benadering van de heer Denys.

De heer A. Denys : Mijnheer de minister, u wil dit debat herleiden tot een technische discussie, ik wil het uitbreiden tot een maatschappelijke en politieke discussie.

De voorzitter : De heer Pinxten heeft het woord.

De heer K. Pinxten : Mijnheer de voorzitter, de hervorming van het economisch overheidsinitiatief in Vlaanderen en de hervorming van de reconversiestructuren in Limburg vormen een onlosmakelijk geheel. Ik begrijp dan ook niet dat de heer Denys er namens zijn fractie opnieuw voor durft pleiten om de hervorming van de Limburgse reconversie maatschappij op de lange baan te schuiven. (**Onderbreking van de heer A. Denys**)

Mijnheer Denys, het is ongehoord dat u ervoor pleit om over dit ontwerpdecreet nog hoorzittingen te houden. Op die manier wilt u dus

Pinxten

de verlamming die op het vlak van de economische en sociale reconversie in Limburg nu reeds meer dan een jaar aansleept, nog met een half jaar verlengen ?

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, de heer Pinxten voert hier waarschijnlijk een nummertje op voor de lokale televisie van Limburg.

Ik heb niet beweerd dat er bijkomende hoorzittingen moeten worden georganiseerd, noch dat een oplossing voor de Limburgse problematiek op de lange baan moet worden geschoven, integendeel, ik heb gezegd dat dit probleem reeds lang moest zijn opgelost aangezien wij hiervoor ruimschoots de tijd hebben gehad. Deze discussie mag echter niet beperkt blijven tot de Limburgse problematiek, maar moet worden uitgebreid tot een fundamenteel debat over de taken van de Vlaamse overheid op het economische vlak en op het vlak van het milieu. Dit debat komt er niet. De heer Pinxten wil zich overigens beperken tot een specifiek probleem.

De voorzitter : De heer Pinxten heeft het woord.

De heer K. Pinxten : Mijnheer Denys, u kan toch niet zo lichtzinnig beweren dat de Limburgse reconversie niets te maken heeft met het Vlaamse economisch overheidsinitiatief. KS was voor 100 procent een dochter van Gimvindus die op haar beurt voor 100 procent een dochter was van de GIMV. Hoe kan u dan beweren dat die twee bedrijven met mekaar niets te maken hadden ?

De heer A. Denys : Ik heb alleen gezegd dat de hervorming van de overheidsinstellingen al te zeer werd beïnvloed door deze problematiek en dat wij reeds lang een oplossing hadden moeten vinden.

Toen ik het daarnet had over hoorzittingen was het geenszins mijn be-

doeling nog verder te spitten in het KS-dossier: Ik stelde voor een hoorzitting te organiseren om te luisteren naar deskundigen die hebben deelgenomen aan het Britse experiment. Dat zou ons veel bijleren omdat het ruimer en fundamenteeler is dan de KS-problematiek waarover de heer Dewael later trouwens nog zal spreken.

Ik stel vast dat ter zake de visie van de heer Herman Van Rompuy niet werd gedeeld, maar dat wel werd ingegaan op de vraag van de vakbonden die destijds pleitten voor openbare investeringsmaatschappijen. Deze investeringsmaatschappijen hebben uiteraard een belangrijke rol te vervullen : zij moeten corrigeren zoals men dat zegt, en zelfs veel meer dan dat. Welnu, dat is volgens ons verkeerd wat hierdoor zal het probleem nooit ten gronde worden opgelost.

Mijnheer de minister-president, ik geef toe dat de controle is verbeterd en dat de rol van het Rekenhof ruimer wordt — wij ontvingen overigens een schitterend verslag van het Rekenhof over De Lijn — maar ik voorspel u dat u binnenkort heel wat lijvige boeken zal krijgen van het Rekenhof, over de overheidsholdings zoals zij thans zijn gestructureerd.

De ervaring leert mij immers dat de opmerkingen ter zake steeds dezelfde zijn. Er wordt aan filialisering gedaan om aan allerlei zaken te ontsnappen en ook de overheidsopdrachten, die normaliter moeten behoren tot openbare toewijzingen, hebben tot doel bepaalde dingen te ontwijken. Er zullen u dezelfde kritieken worden toegestuurd, omdat het Rekenhof, zelfs met de beste bedoelingen, post factum een controle uitvoert. Indien de structuur niet grondig wordt gewijzigd, dan zal er nooit een degelijke oplossing uit de bus komen.

Mijnheer Arts, u zei dat de VLD voorstander is van het Britse model. Welnu, ik ben niet verlegen toe te

geven dat wij op economisch vlak vertrouwen hebben in de markt en in de particuliere aanpak. Maar indien een bepaalde taak behoort tot de overheid, dan moet die ook tot de administratie worden teruggebracht.

Wij waren bereid een debat te voeren teneinde in Vlaanderen unaniem te kunnen bepalen wat al dan niet typisch een overheidstaak is. Bovendien zijn wij van oordeel dat het parlement controle moet kunnen uitoefenen op overheidstaken. Weet u dat bijna 30 procent van de begroting te maken heeft met pararegionales en allerlei instellingen die zich in de grijze zone bevinden. Tijdens de bespreking van de begroting ontvangen wij weliswaar een bijlage die echter door niemand wordt gecontroleerd en zonder meer wordt aangenomen. Het controlerecht is onbestaande.

Wij zijn ervan overtuigd dat zoveel mogelijk moet worden geprivatiseerd omdat wij vaststellen dat privatisering niet alleen een doctrine is als het ware, maar omdat het veel voordelen biedt op het terrein. Het belangrijkste voordeel is uiteraard de enorme verhoging van de efficiëntie. Bij de vergelijking van bepaalde taken die eerst door de overheid en nadien door de particuliere sector werden uitgevoerd stelt men een stijging vast van de efficiëntie die varieert tussen 20 en 30 procent. Bovendien stelt men vast dat de consument er zich veel beter bij voelt. Vaak denkt men dat bepaalde zaken in handen van de overheid moet blijven omdat zij dienen voor het publiek. Welnu, wij stellen vast dat zelfs overheidstaken, zelfs in concurrentie uitgevoerd door de particuliere sector, meer consumentenrechten bieden.

Mijnheer de voorzitter, ik ga een voorspelling wagen namelijk dat er straks veel van deze boeken zullen zijn, rapporten van het Rekenhof die nuttig zijn maar steeds te laat komen. Wij zullen straks een grijze zone krijgen waar handige jongens gebruik zullen van maken om de voor-

CVP-Raadslid Karel Pinxten vertolkte het standpunt van zijn fractie bij de bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de herstructurering van de GIMV

delen van de vrije markt te combineren met de voordelen van de overheidssector maar nooit met de nadelen ervan. Die nadelen worden naar de Vlaamse belastingbetaler doorgestuurd. Daar zijn wij tegen.

Daarom ook zal de VLD tegen het ontwerp van decreet stemmen. (**Applaus**)

De voorzitter : De heer Pinxten heeft het woord.

De heer K. Pinxten (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, in tegenstelling tot wat de vorige spreker zei, vinden wij dat het de hoogste tijd wordt dat er op het terrein conclusies worden getrokken uit de KS-werkzaamheden. Die zijn ondertussen sedert juni vorig jaar beëindigd en er is een vol jaar voorbijgegaan. De opstellers van het ontwerp zijn niet overhaast te werk gegaan. Zij hebben hun tijd genomen om de herstructurering van de GIMV en van de Limburgse reconversie grondig voor te bereiden.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Pinxten, grote dingen vergen veel tijd. Ik zou niet gedurfd hebben om met een halfslachtig ontwerp voor de Raad te komen. Het ontwerp geeft ook aan hoe wij de dingen principieel en niet louter technisch bekijken en hoe wij proberen een adequate oplossing te geven aan het probleem Limburg. Het was goed de zaken te laten rijpen en nu tot besluiten te komen.

De voorzitter : De heer Pinxten heeft het woord.

De heer K. Pinxten : Mijnheer de voorzitter, de minister-president en onze fractie zitten op dezelfde golfte. Onze fractie heeft er enkele maanden geleden op aangedrongen dat er nog vóór het zomerreces decretale duidelijkheid zou komen in dit dossier. Die duidelijkheid is er vandaag, al rust er nog een hypothek op in die zin dat tenminste op acht specifieke punten het decreet nog uitvoeringsbesluiten vereist.

Dat is ook helemaal niet abnormaal. Wij hebben immers te maken met een kaderdecreet dat enkel de contouren aangeeft van het reconversiegebeuren in Limburg en van de organisatie van het economisch overheidsinitiatief in Vlaanderen.

Wij vragen echter dat er zo spoedig mogelijk werk wordt gemaakt van de uitvoering, zodat de nieuwe structuren ten laatste begin september op decretale basis operationeel zijn.

De Vlaamse Raad heeft het voorbije jaar geduld geoefend om — aldus de minister-president — een doordachte en weloverwogen herstructurering van het economisch overheidsinitiatief in Vlaanderen en in Limburg mogelijk te maken. Geduld is weliswaar een mooie deugd, maar een miskende tijdgenoot van Shakespeare schreef ooit dat geduld de deugd is van de bedelaar. Dit laatste kan toch niet van het Vlaams parlement worden verwacht.

Wanneer de parlementaire behandeling van dit decreet wordt afgerond, vanaf de indiening tot de eindstemming, op amper drie weken tijd, dan lijkt het ons logisch dat de verdere uitvoering van dit decreet evenzeer binnen een zo kort mogelijke termijn moet kunnen geschieden. Het komt mij immers voor dat onze tijd in dit dossier is opgebruikt, vooral wat de provincie Limburg betreft. Eigenlijk zijn wij zelfs al in de verlengingen aan het spelen.

Voor alle betrokkenen en verantwoordelijken op het terrein in Vlaanderen en Limburg is het hoog tijd dat enerzijds de lopende gerechtelijke procedures een normaal verloop kennen, maar dat anderzijds ook een streep wordt getrokken onder de nasleep van de KS-affaire, zodat er opnieuw rechtszekerheid komt voor alle betrokkenen en zodat de Limburgse reconversie een nieuw elan krijgt.

Concreet betekent een dringende uitvoering van dit decreet in de eerste plaats dat het protocol tussen het Vlaamse Gewest en Gimvindus zo spoedig mogelijk wordt aangepast.

Voorts moeten de beheerscontracten tussen het Vlaamse Gewest en de openbare investeringsmaatschappijen onverwijld worden afgesloten, volgens de regels opgelegd door de Vlaamse regering.

Ten derde, de Vlaamse regering moet zo spoedig mogelijk het protocol opstellen, dus in feite dwingend opleggen aan de publieke investeringsmaatschappijen en aan hun gespecialiseerde dochterondernemingen, waardoor het Rekenhof zijn controle voortaan ongehinderd kan uitoefenen. Daarmee zal dan ook een einde komen aan de ongehoord arrogante wijze waarop de GIMV-top het Rekenhof de jongste jaren als budgettaire waakhond van de Vlaamse Raad heeft behandeld. Dit laatste is nog maar eens gebleken uit een brief van 15 maart jongstleden van de voorzitter van het Rekenhof aan de voorzitter van de Vlaamse Raad. In deze brief beklagt de

Pinxten

voorzitter van het Rekenhof zich er nogmaals over dat de voorzitter en de directeur-generaal van de GIMV na een onderhoud op 18 oktober van vorig jaar, dus na afloop van de KS-onderzoekswerkzaamheden, en na een schriftelijk verzoek van 24 december 1993 met betrekking tot het uitoefenen van de controle door het Rekenhof op de GIMV-werkzaamheden, nalieten om zelfs maar enige reactie te geven.

Tenslotte, een dringende uitvoering van het decreet vereist een onverwijde vastlegging van de werkings- en beheersregels van het Limburgfonds en van de PWL.

Op die manier kan een einde gesteld worden aan de werking van de zogenaamde fiduciaire overeenkomsten die sinds begin vorig jaar fungeren als rechtsgrond voor het optreden van de openbare investeringsmaatschappijen. Deze benaming heb ik trouwens altijd ongelukkig gevonden. Fiduciair betekent letterlijk op vertrouwen berustend. Een fiduciaire overeenkomst is bijgevolg een overeenkomst die op vertrouwen berust. De besluiten van de KS-onderzoekscommissie hebben mij echter geleerd dat het optreden van de openbare investeringsmaatschappijen niet van die aard is om er op vertrouwen berustende overeenkomsten mee af te sluiten.

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé : Collega Pinxten, u moet klare taal spreken. Een van de aanbevelingen van de KS-onderzoekscommissie bepaalt dat personen die beleidsfouten gemaakt hebben de laan uitgestuurd worden. U merkt terecht op dat dezelfde personen een jaar lang een van de essentiële aanbevelingen van de KS-onderzoekscommissie, de controle van het Rekenhof, naast zich neer gelegd hebben. U moet zich duidelijk uitspreken. Heeft u in hen nog vertrouwen of niet ?

De heer K. Pinxten : Collega Barbé, ik zal u op een hoffelijke wijze de mening van de CVP ter zake toelichten.

Ik herhaal dat de goedkeuring van dit decreet een einde zal stellen aan de werking van de fiduciaire overeenkomsten.

De CVP-fractie steunt de herstructureringsgedachte van het ontwerp, zowel inzake het Vlaams economisch overheidsinitiatief als inzake de Limburgse reconversie.

Zij is van oordeel dat de nieuwe horizontale structuur waarbij GIMV, GIMVINDUS, VMH en LRM naast en onafhankelijk van mekaar zullen optreden een goede zaak is.

Het verleden heeft bewezen dat de vroegere verticaal-piramidale structuur met aan de top een almachtige GIMV niet deugdelijk functioneerde. De oude structuur was trouwens verworden tot een ondoorzichtig, oncontroleerbaar en ongecontroleerd kluwen waarbij bepaalde overheidsmanagers, zonder enige democratische controle, losjes konden omspringen met miljarden frank overheidsgeld. Aan deze situatie komt nu een einde.

Aan hen die de nieuwe structuur maar niks vinden en alles bij het oude willen laten, stel ik de vraag hoe het mogelijk is dat de zogenaamde efficiënte oude reconversiestructuur geleid heeft tot het KS-debâcle en de KS-onderzoekscommissie.

Anders gezegd, hoe is het mogelijk dat wij na tien maanden nog altijd niet weten wat de netto-waarde van het Limburgfonds is in de veronderstelling dat de vroegere reconversiestructuur deugdelijk functioneerde ?

De heer L. Barbé : Wie zegt dat ?

De heer K. Pinxten : Politici van diverse partijen die op het federaal vlak verantwoordelijkheid dragen, zijn voorstander van het oude systeem.

De heer A. Denys : Wie ?

De heer J. Ulburghs : Kunt u namen noemen ?

De heer K. Pinxten : U moet maar eens luisteren naar de toespraken van bepaalde mensen in de GOM-Limburg.

De CVP is van mening dat de nog niet afgeronde audit bij Gimvindus, LPM en NV Mijnen geen excuus is voor de huidige gang van zaken.

Collega's, kan men zich een multinationale of een industriële holding indenken waar het management er na tien maanden nog niet in slaagt aan de aandeelhoudersvergadering de waarde van het netto-actief op geconsolideerde basis mee te delen ? Het roept, op zijn zachtst gezegd, torenhoge vragen op over het optreden en functioneren van het overheidsmanagement bij de GIMV en de andere openbare investeringsmaatschappijen.

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé : Mijnheer Pinxten, die analyse klopt uiteraard. Het gaat over tientallen miljarden frank. Na een jaar weten we nog altijd niet hoeveel er in de pot zit. Dat is een verschrikkelijke vaststelling. Toch zet u voor de twee directeurs-generaal, de spilfiguren, het licht op groen.

De voorzitter : De heer Pinxten heeft het woord.

De heer K. Pinxten : Ik heb u net gezegd dat ik daar op een correcte, hoffelijke wijze onze mening over zal geven, met respect voor de bevoegdheden van eenieder, ook van de Vlaamse Raad en de Vlaamse regering.

Het is duidelijk dat de hele herstructurering van de openbare investeringsmaatschappijen gepaard gaat met een doelbewuste afbouw van de GIMV als industriële holding tot een loutere investeringsmaatschappij. Voor mij geeft de Vlaamse regering daarmee te kennen dat ze na de KS-perikelen doelbewust de rol en de

Pinxten

actieradius van de GIMV wilde beperken. De vleugels van de GIMV en van de GIMV-top worden dus geknipt. Dat blijkt uit het feit dat Gimvindus, VMH en LRM onder die vleugels worden uitgehaald en zelfstandige entiteiten worden. Maar dit gebeurt naar mijn gevoel op een enigszins ambivalente wijze, die trouwens typisch is voor de verhouding van de politiek tot haar managers in de bedrijfseconomische sfeer.

Ik verklaar mij nader.

Niemand zal ontkennen dat de politiek in hoge mate over alle partijgrenzen heen gebouwd is op loyaliteiten. Het is dan ook normaal dat in de politieke besluitvorming loyaliteit vaak primeert als uitiem beoordelingscriterium.

In het economisch leven daarentegen staan veeleer rendement en rendabiliteit voorop als toetssteen bij de beoordeling van de geleverde prestaties.

Wanneer nu die criteria — loyaliteit aan de ene kant en rendement/rendabiliteit aan de andere kant — door mekaar worden gehaald, dan ontstaat een schizofrene situatie en worden vaak tegenstrijdige signalen gegeven. Aan de ene kant wordt de GIMV-top bevestigd, hetgeen als een blijk van vertrouwen kan worden beschouwd, terwijl aan de andere kant de slagkracht van diezelfde GIMV-top wordt gekortwiek, hetgeen dan weer als een blijk van wantrouwen kan worden geïnterpreteerd. En men zou natuurlijk dezelfde vaststelling kunnen maken met betrekking tot andere openbare investeringsmaatschappijen. Deze vergadering is niet de plaats om een spelletje Namen noemen op te voeren. Het betreft overigens een bevoegdheid van de Vlaamse regering en niet van de Vlaamse Raad. Ik wil echter niet verhelen, de minister-president weet dat zeer goed, dat ik het ongemakkelijk gevoel heb dat bij het bevestigen van een aantal overheidsmanagers in de Vlaamse

openbare investeringsmaatschappijen en het politieke criterium meespeelde. Dat is jammer, ook voor sommige overheidsmanagers zelf, die niet liever vragen dan op strikt bedrijfseconomische gronden te worden beoordeeld voor hun prestaties. **(Applaus bij de VLD en Agalev)**

Dat neemt niet weg dat we hier te maken hebben met een bevoegdheid van het uitvoerend niveau en niet van het niveau van deze Raad. Onze bevoegdheid is om via dit decreet een kader te scheppen dat verdere uitvoering krijgt door diegenen die daarvoor verantwoordelijkheid dragen en die ook nemen.

In het licht van het voorgaande lijkt het mij naar de toekomst toe van het grootste belang dat voor alle investeringsmaatschappijen en hun dochters concrete, becijferde rendementsobjectieven en kostenratio's vastgelegd worden in de beheerscontracten. Het volstaat immers niet om in zeer algemene bewoordingen aan GIMV, Gimvindus, LRM of LPM op te leggen dat ze een marktconform rendement dienen na te streven binnen de grenzen van hun maatschappelijke doelstellingen. Overigens wat betekent dat een marktconform rendement? En wat is het resultaat van de begrenzing binnen hun maatschappelijke doelstelling? Betekent dit laatste, bijvoorbeeld voor de Limburgse reconversie, dat alle initiatieven goed zijn op voorwaarde dat ze tewerkstelling scheppen, onafgezien van enige vereiste inzake duurzaamheid of financierbaarheid op termijn? Of is toch een minimaal rendement vereist om alzo nieuwe financieringsmiddelen te genereren voor toekomstige reconversie-initiatieven?

Een concreet rendementsobjectief zou kunnen betekenen — het is maar een suggestie — het rendement van lineaire obligaties met een risicopremie van — laat ons zeggen — 3 percent en vervolgens neerwaarts gecorrigeerd met een aftrek die de specificiteit van de opdracht weer-

geeft: groeifinanciering voor GIMV, reconversie voor LRM en LPM.

Enkel door een concrete invulling te geven aan wat juist verstaan wordt onder het nastreven van een marktconform rendement, kan het publiek investeringsinitiatief uit de partijpolitieke sfeer gehouden worden, zowel wat de aanduiding van het management als wat de keuze van investeringsprojecten betreft.

Mijn volgende bedenking is weliswaar beknopt, maar voor onze fractie niet zonder belang en ze sluit trouwens aan bij wat door vorige sprekers is gezegd.

Er werd overeengekomen dat de GIMV en andere publieke investeringsmaatschappijen nog voor het einde van dit jaar zullen kenbaar maken op welke wijze zij de privé-sector bij hun activiteiten zullen betrekken. De beslissingen ter zake zullen uiteraard door de Vlaamse regering worden getroffen. Maar voor ons is het evident dat eenzelfde politieke meerderheid zich niet kan veroorloven om inzake privatisering een andere houding aan te nemen op het Vlaamse bestuursniveau dan op het federale niveau. Wanneer dus op het federale niveau inbreng van privé-zijde wordt aangemoedigd omdat daardoor voor de overheid ervaring en know-how in huis wordt gehaald, dan geldt dit voor ons ook voor het Vlaamse niveau.

Wanneer op het federaal niveau wordt geopteerd voor een privatisering boven de drempel van 50 percent, dan moet dat ook kunnen op het Vlaamse niveau. Onze houding op het Vlaamse niveau zal dus ten gronde niet verschillen van deze die we op federaal niveau aannemen.

De heer A. Denys: Moet de inbreng van de privé-sector gebeuren op een marktconforme wijze, bijvoorbeeld via de beurs? Moet dat soms gebeuren zoals op federaal vlak, waar de vrienden van de vrienden elkaar bevruchten?

De heer K. Pinxten : Mijnheer Denys, ik houd mij aan het algemeen kader en ik probeer er een aantal zinnige dingen over te zeggen. Laat ons niet ingaan op details of modaliteiten. Ik neem aan dat de minister-president perfect weet op welke wijze hij daar als bevoegd minister uitvoering aan kan geven. Hij bewijst dat trouwens op het vlak van de Limburgse reconversie.

De heer A. Denys : De heer Van Rompuy had het over volledige privatisering. U zegt hier dat de overheid blijft bestaan en dat de privé-sector er bij mag komen. Het is zeer belangrijk om te weten op welke wijze dat moet gebeuren. In de commissie heeft minister-president Van den Brande eigenlijk iets anders gezegd. Ik zou nu wel eens duidelijk willen horen waar de CVP juist staat in dit dossier.

De heer K. Pinxten : Voor wie het wil verstaan, zeg ik in alle duidelijkheid dat onze houding op het Vlaams niveau niet zal verschillen van de houding die wij op federaal niveau aannemen. Duidelijker kan ik niet zijn. Op het federale niveau zijn de modaliteiten een zaak van de federale regering. Op het Vlaamse niveau zijn ze dus een zaak voor de Vlaamse regering. Dat is evident. Wij zullen op het Vlaamse niveau niet pleiten tegen iedere privatisering terwijl wij op federaal niveau pleiten voor privatisering en het binnenhalen van know-how en ervaring.

De heer P. Dewael : Collega Pinxten, op federaal niveau kunt u niet al te ver gaan in de privatiseringen omwille van de onwil van uw coalitiepartners. Zo is de Parti Socialiste enkel geïnteresseerd in het geld van de privatiseringen en niet in de onderliggende filosofie. Als de federale regering niet verder kan gaan door de onwil van een Waalse partij, zullen de christen-democraten in Vlaanderen dan ook niet verder gaan, hoewel dat op dit niveau misschien wel mogelijk zou zijn ? Dat lijkt mij een weinig offensieve houding.

De heer K. Pinxten : Mijnheer Dewael, ik wil de rekening van de andere partijen niet maken.

Men zegt steeds dat de CVP een schizofrene partij is maar in deze zaak zijn wij zeer duidelijk en we stellen nu al dat onze houding op het Vlaamse niveau exact dezelfde houding zal zijn als die op het federale niveau. Misschien vindt u dat vervelend omdat u daardoor een stuk munitie kwijtraakt. Wij zullen aan het einde van het jaar dezelfde houding aannemen als de publieke investeringsmaatschappijen kenbaar zullen maken op welke wijze zij de privé-sector willen laten participeren. Het zal uiteraard de Vlaamse regering zijn die deze beslissing neemt.

Het enige verschil dat zich ter zake kan voordoen betreft de kalender. Wij weten dat er budgettaire gezien wat meer ruimte is op het Vlaamse niveau dan op federaal niveau. Dat is zo met deze regering en dat gold ook voor de vorige regeringen. Het is algemeen bekend dat er meer budgettaire druk op de federale ketel zit.

Wij willen uiteraard vermijden dat de overheid zich in een situatie van gedwongen verkoop zou manoeuvreren met minwaarden tot gevolg. Dit kan niet de bedoeling zijn !

De heer A. Denys : U zegt dat de Vlaamse regering het GIMV-dossier op dezelfde wijze moet behandelen als het NIM-dossier en dat er in Vlaanderen op dezelfde wijze moet worden geprivatiseerd als op het federale vlak. U keurt ook elke vorm van afremming af. Betekent dit dat het NIM-dossier op dezelfde wijze moet worden behandeld inzake privatisering ?

De heer K. Pinxten : Er was ooit een minister-president die zei : Wat wij zelf doen in Vlaanderen, doen wij beter. Inzake modaliteiten en uitvoering van de betrokkenheid van de particuliere sector bij de openbare investeringsmaatschappijen ben ik ervan overtuigd dat de minister-pre-

sident in het spoor van zijn voorganger zal willen treden.

Mijnheer Denys, het zou voor u zeer aangenaam zijn vast te stellen dat wij op het federale niveau voor en op het Vlaamse niveau tegen privatisering zijn. Maar onze houding is dezelfde, hoe spijtig dit voor de oppositie ook mag zijn.

Ik wens een laatste kanttekening te maken bij de nieuwe Limburgse reconversiestructuur.

Niemand kan op een zinnige wijze argumenteren dat op het Vlaamse niveau de nieuwe structuur van de openbare investeringsmaatschappijen ingewikkelder is dan de vorige. Sommigen beweren dit en slagen er bovendien in om tegelijkertijd vol te houden dat alles bij het oude is gebleven !

Dezelfde maatschappijen blijven dezelfde benaming bewaren, met name GIMV, Gimvindus, VMH. Dit is een goede zaak en schept klaarheid. Naar mijn smaak zijn er veel te veel dezelfde mensen aan de top in uitvoerende opdrachten. Dit kan echter niet worden gezegd van de raden van bestuur die grondig werden vernieuwd. Die maatschappijen staan nu volledig naast elkaar, met duidelijk omliggende opdrachten.

Voor de nieuwe Limburgse reconversiestructuur stellen wij evenwel vast dat het organogram niet even transparant is. Op het terrein kan verwarring blijven bestaan. De opsplitsing binnen de LRM tussen de n.v. Mijnen, de LPM en de projectmaatschappijen berust, op een dubbele scheiding.

Er is de afwikkeling van het verleden, n.v. Mijnen, CAO's, sanering terreinen en gebouwen en sociale verplichtingen versus de voorbereiding van de toekomstige ontwikkeling van Limburg. Er is ook de activiteit van een financiële participatiemaatschappij versus die van een industrieel actieve holding.

Wat de tweede scheidingslijn be-

Pinxten

treft, is meer duidelijkheid noodzakelijk.

Een financiële participatiemaatschappij zal in de regel minderheidsparticipaties nemen, die zij financieel opvolgt zonder zich in te laten met het operationele gebeuren van de ondernemingen waarin zij participeert. Een industrieel actieve holding streeft naar meerderheidsparticipaties en wil het operationele ondernemingsgebeuren mee sturen. De projectmaatschappijen staan dus onder de LRM, maar naast de LPM, precies omdat ze onder noemer industrieel actieve holding vallen.

De vraag rijst echter waar de andere meerderheidsparticipaties van KS thuishoren. Het gaat over een tientot twaalfparticipaties voor in globaal iets minder dan 2 miljard frank. Een viertal daarvan nemen ongeveer 80 procent voor hun rekening. De twee bekende, met name Pieters-De Gelder en HOB-units, zijn samen goed voor ongeveer anderhalf miljard frank.

Indien ze tot minderheidsparticipaties verkocht of afgebouwd worden, dan rijst er uiteraard geen probleem, want dan kunnen ze door de LPM worden beheerd. Indien die niet het geval is dan moet ergens bij of onder de LRM een nieuwe industrieel actieve pool worden ontwikkeld. Dit zou tot gevolg kunnen hebben dat de reconversiestructuur in onze provincie nodeloos wordt gecompliceerd.

Om dit te vermijden, lijkt het mij daarom aangewezen dat bij de implementatie van de nieuwe reconversiestructuur in Limburg resoluut het zwaartepunt bij de LRM wordt gelegd, zodat vanuit de LRM-koepel het hele reconversiegebeuren op het terrein kan worden gestuurd. Dat biedt het voordeel dat er in de globale Limburgse reconversie-aanpak eenheid van leiding zou zijn. Dit lijkt ons wenselijk onder meer gelet op de partijpolitieke verdeeldheid die

thans in onze provincie heerst. Sommigen aan wie ik dit zou willen zeggen, zijn nu jammer genoeg niet meer in dit halfroed.

Organisatorisch kan deze eenheid van leiding bij de LRM gemakkelijk worden gerealiseerd door de drie bestuurders van de LPM, die vandaag nog niet zetelen in de raad van bestuur van de LRM-koepel, daarin op te nemen. De nieuwe raad van bestuur van de LRM zou dan bestaan uit alle leden van de raden van bestuur van de dochtermaatschappijen en zou dus twaalf leden tellen tegenover de negen huidige leden.

Op die manier zou de toekomst van heel de Limburgse reconversie rond de bi-pool, LRM aan de ene kant en PWL aan de andere kant, worden uitgebouwd. Daarin zou de PWL een motorfunctie vervullen. Ik zal het met een beeld zeggen. Het vehikel is de LRM, de motor is de PWL, de brandstof wordt geleverd door het Limburgfonds en aan het stuur zit als piloot de voorzitter van de LRM met naast hem als co-piloot de voorzitter van de PWL, die de richting aangeeft.

De heer J. Ulburghs : In welke mate is de Limburgse bevolking zelf betrokken bij de nodige sociale en economische reconversie ?

De heer K. Pinxten : Mijnheer Ulburghs, dat gebeurt toch duidelijk via de PWL. Ik dacht dat alle Limburgse instanties hierin zijn vertegenwoordigd. Ik herhaal dat het op het terrein, volgens ons aangewezen is een bi-pool uit te bouwen en één van die twee polen is precies de voorzitter van de PWL die alle Limburgse geledingen vertegenwoordigt. De Limburgse bevolking is dus rechtstreeks vertegenwoordigd in de bi-pool.

Ik weet wel dat sommige partijen graag de indruk wekken dat zij alleen de Limburgse bevolking vertegenwoordigen, maar zoals u sedert 12 juni weet, doen ook andere partijen dat.

Mijnheer de minister-president, ik zal besluiten met deze tekening, die in feite een uitvoeringstekening is van wat in het schema al ingebakken zit.

Het is daarbij een voordeel dat zowel de piloot als de copiloot op generlei wijze kunnen worden geassocieerd met alles wat er de afgelopen jaren scheefliep bij KS. Daarenboven zijn het twee personen die bezwaarlijk kunnen worden herleid tot partijpolitieke creaturen.

Tot daar enkele kritisch positieve noten. Maar indien de meerderheid kritisch is, dan hoort men de oppositie nooit spreken over een nieuwe politieke debatcultuur. Welnu, wij zijn een volwassen partij met een specifieke rol in de Vlaamse regering, zowel voor de leden als voor de minister-president. Dat is een gezonde houding.

Mijnheer de minister-president, wij zijn het volledig met u eens en zullen het decreet goedkeuren.

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik begin met een paar beschouwingen over ideologie en politiek van het overheidsoptreden op economisch vlak.

Wij lanceerden ooit de idee van een Ecogimv, een Ecologische Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen en ik vind dat nog steeds een zeer treffend woord. Ecologie en economie kunnen immers niet naast elkaar worden gezet en kunnen evenmin aan aparte ministers en administraties worden toebedeeld, tenzij zij samenwerken. Aan beide begrippen moet samen gestalte worden gegeven.

Wat vandaag ter tafel ligt, kadert perfect in het klassieke economisch denken : wij investeren in het economische weefsel en hopen dat de economie groeit wat zal leiden tot wel-

Barbé

zijn en geluk van de bevolking, mits de hoekjes af te ronden op ecologisch en sociaal vlak.

Mijnheer de minister-president, daarmee zijn wij het niet eens. Precies dat traditioneel economisch denken is volgens ons de oorzaak van heel wat scheeftrekkingen en gebreken op ecologisch en sociaal vlak.

Dit vergt een discussie, en dit decreet is het instrument dat hiervoor zou moeten worden aangegrepen.

Zoals in alle teksten tegenwoordig, wordt ook in dit decreet het woord duurzaam veelvuldig gebruikt en daarmee is de kous af. Dat is echter niet het geval en illustreer ik aan de hand van volgende voorbeelden. De Vlaamse Milieuholding — mooie naam — investeert in een klasse I-stort industrieel afval in de Gentse kanaalzone, wat zeer omstreden is. Het Feniks-project te Limburg is al even omstreden.

Wij spreken nogal dikwijls over onze steden waar er problemen zijn op het vlak van verkrotting en verkeer. Wanneer er een project bestaat om een megabioscoop buiten de stad te ontwikkelen met als gevolg extra verkeersstromen, ontwrichtingen op het vlak van ruimtelijke ordening en huisvesting, het moeilijk maken, tot het faillissement van het uitgangseven in de stad toe, dan zien wij dat de overheid via de GIMV investeert in dat project. Gelukkig is er dan de minister van Verkeer die er zal voor zorgen dat de verkeersstromen in goede banen worden geleid en zal de minister van Huisvesting nogmaals een project opstellen om aan verantwoorde huisvesting te doen. Dat zijn echte absurditeiten. In het decreet blijft deze paradox bestaan.

Ik kom nog even terug tot de discussie overheid-privé-sector. Ik kan alleen maar vaststellen dat er in de commissie noch in plenaire vergadering voldoende is gediscussieerd. Waarom niet ? De minister-president heeft aan de investeringsmaat-

schappijen de opdracht gegeven om tegen het najaar een kader uit werken en een aantal ideeën op papier te zetten om dan te zien wat er te doen staat.

Dat is de omgekeerde gang van zaken.

Het is toch de overheid die het beleidskader en de criteria moet uittekenen waarbinnen de investeringsmaatschappijen moeten werken. Nu beginnen wij met het herstructureren van het economisch overheidsinitiatief, maar over de samenwerking overheid-privé gaan wij later spreken want wij willen eerst de uitvoerders hun mening vragen.

Mijnheer de minister-president, ik wil naar iedereen luisteren maar hier in de Vlaamse Raad moet het kader worden uitgewerkt waarbinnen er al of niet plaats is voor de privé-sector.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Barbé, ik heb ook in de commissie gezegd dat het juist is dat er een opdracht werd gegeven aan verschillende investeringsmaatschappijen met de bedoeling dat zij aangeven en natrekken wat de mogelijkheden zijn, wat opportuun lijkt of niet. Dat is iets heel anders dan wat u zegt. Het is inderdaad de overheid die de richting moet bepalen, precies om niet in het euvel te vervallen dat men bijvoorbeeld louter om budgettaire redenen een beslissing zou nemen. Het is in dat licht dat u onze beslissing moet zien.

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé : Mijnheer de voorzitter, ik hoop dan wel dat die investeringsmaatschappijen niet enkel met het budgettaire rekening zullen houden. Wij moeten een stap verder doen. Die discussie nemen wij in het najaar terug op.

Het decreet is een raamdecreet. Het vergt heel wat uitvoeringsbesluiten, ook protocols om verder in te vullen

wat de regering juist wil. Het heeft ook zijn tere punten. Inzake het nazicht op de investeringsmaatschappijen wordt er met het decreet een belangrijke stap vooruit gedaan, dat moeten wij erkennen. Er is eindelijk de controle van het Rekenhof. Maar voor de uitvoering is er nog een protocol nodig. Daarover hebben wij in de commissie een discussie gehad, ook met de mensen van het Rekenhof die zeggen, liever geen protocol want dat kan door de GIMV worden misbruikt om de controle te beperken.

Ik hoop dat de minister-president zijn gelofte houdt dat het protocol enkel en alleen een afspraak is tussen de Vlaamse regering en het Rekenhof en dat de GIMV daar geen veto over heeft. Anders wordt die controle afgezwakt.

De heer K. Pinxten : Voor alle duidelijkheid wil ik erop wijzen dat de tekst die in de commissie met het akkoord van de minister-president werd goedgekeurd, de versie is die door het Rekenhof zelf werd gevraagd.

Het protocol wordt, in tegenstelling tot de vroegere regeling, niet afgesloten door de GIMV en door het Rekenhof, maar wordt opgelegd door de aandeelhouder, dus door de Vlaamse regering. Ik kan mij niet inbeelden dat wij op dat vlak nog meer voldoening hadden kunnen bekomen.

De heer L. Barbé : Het Rekenhof heeft er duidelijk voor gekozen om in het decreet geen bepaling op te nemen, die luidt dat modaliteiten worden bepaald in een protocol. Deze uitspraak is even belangrijk als de opmerking met betrekking tot de gespecialiseerde dochterondernemingen. De zin werd echter behouden met de belofte dat er sprake zou zijn van een protocol waarbij de GIMV geen vetorecht zou hebben. Aan de opmerking van het Rekenhof met betrekking tot de bepaling inzake het protocol, werd echter geen gevolg gegeven.

De heer K. Pinxten : In het protocol als overeenkomst is, in tegenstelling tot vroeger, de GIMV zelf geen rechtstreekse partij omdat de aandeelhouder, met name de Vlaamse regering, het protocol zal afsluiten met het Rekenhof. Volgens de tekst die in de commissie werd goedgekeurd, moet de GIMV dit aanvaarden.

Minister-president L. Van den Brande : De goedgekeurde tekst van artikel 13 luidt : De modaliteiten van dit nazicht zullen worden vastgelegd in een protocol dat door de Vlaamse regering wordt opgesteld. Einde citaat. Deze bepaling komt ten volle tegemoet aan de opmerkingen van het Rekenhof, maar houdt vanuit ons standpunt ook een verbeterde controle in. Ik zie hierin geen enkel probleem.

De heer L. Barbé : Ik herhaal gewoon het standpunt van het Rekenhof.

Wat de controle in het afgelopen jaar betreft, stel ik vast dat één van de aanbevelingen van de KS-onderzoekscommissie een jaar lang werd geblokkeerd door de GIMV. Hierdoor kwam de ongelooflijke macht van GIMV en Gimvindus in dit debat nogmaals tot uiting : het weren van de controle van Rekenhof en Vlaamse Raad en het niet tijdig opstellen van de rekeningen. Deze toestand heeft zich gedurende negen maanden kunnen handhaven.

Wanneer de twee personen die in dit debat een spilfunctie vervullen, directeur-generaal X en Y, hun functie kunnen blijven uitoefenen, dan is er mijns inziens reden tot ongerustheid. Iedereen heeft het over een grotere transparantie inzake structuur en over een verhoogde controle, deze principes worden echter al te vaak aan de kant gezet. De KS-onderzoekscommissie oordeelde dat er niet langer kan worden samengewerkt met mensen die beleidsfouten hebben begaan. Volgens ons had men consequent bij dit standpunt moeten blijven. De Vlaamse rege-

ring is het hier blijkbaar echter niet mee eens.

De regering was van oordeel dat er geen plaats meer was voor de sociale partners. Nochtans heb ik vastgesteld dat in de Vlaamse Milieuholding nog wel twee vertegenwoordigers van het VEV zitten, maar niemand van de vakbonden. Als excuus wordt opgeworpen dat deze twee personen niet voltijds bij het VEV werken, dat zij slechts de functie hebben van beheerder. Ik begrijp niet welke logica hier wordt gevolgd. Op dat punt heeft de Vlaamse regering mij sterk ontgoocheld.

In het tweede deel van mijn betoog wil ik even stilstaan bij Gimvindus en bij de Limburgse reconversie.

Ik wil wat dieper ingaan op de rol van Gimvindus in de Limburgse reconversie.

Ik heb het voorstel van decreet en het voorstel van resolutie van de collega's Schuermans en Vandeurzen bestudeerd. Zij stellen voor alle middelen voor Limburg in één fonds onder te brengen en alle protocollen te herzien. In de commissie heb ik dit standpunt ook verdedigd : de reconversie van Limburg moet losgekoppelde worden van Gimvindus. Uit de aanbevelingen van de KS-onderzoekscommissie is immers gebleken dat Gimvindus en KS geen beste maatjes zijn omdat de investeringsmaatschappij de KS — op zijn zachts uitgedrukt — als financieringsbron gebruikt heeft.

In het najaar van 1993 heeft de minister-president met veel stelligheid verklaard dat Gimvindus uitdovend is. Op de vraag van een journalist of de maatschappij nog nieuwe participaties kan aangaan, antwoordt de minister-president dat hij daar zeer weigerachtig tegen staat.

Op dit ogenblik blijkt echter het tegendeel.

Ten eerste, Gimvindus kan blijven werken tot 2013 ! Twintig jaar ! Het woord uitdovend is hier misplaatst !

Ten tweede, Gimvindus, met een portefeuille van meer dan 30 miljard frank die gevaloriseerd moet worden, kan nieuwe participaties aangaan.

Ten derde, uit de kranten moeten wij, leden van de Vlaamse Raad, vernemen dat Gimvindus grote plannen koestert, meer bepaald inzake Sidmar .

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, de door de heer Barbé vermelde datum van 2013 is niet correct.

Ik herhaal hetgeen ik in de commissie verklaard heb. De verplichtingen lopen tot 2007. Bovendien heb ik een van de verantwoordelijken van Gimvindus ontvangen. De kranteberichten waren niet altijd even genuanceerd.

Ik beklemtoon dat de verantwoordelijken van Gimvindus zich niet alleen akkoord verklaren met het concept van het voorliggend ontwerp van decreet maar er ook naar zullen handelen. Meer nog, zij zullen eraan gehouden worden het decreet stipt uit te voeren.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, in tegenspraak met de verklaring van de minister-president hebben wij naar aanleiding van de voorstelling van het jaarrapport van de GIMV kunnen vaststellen dat zij voorstander zijn van een hoger investeringsritme.

Collega Barbé heeft gelijk. Samen met hem stel ik vast dat de uitvoerders op het terrein eerder voorstander zijn van een expansie in plaats van een uitdoving.

Minister-president L. Van den Brande : Collega Denys, laten we ernstig blijven.

Ik raad u aan de uitspraken van de verantwoordelijken van GIMV erop

Van den Brande

na te lezen. Zij stellen zich garant voor een volledige, loyale uitvoering van het voorliggend ontwerp van decreet. Daarover kan er geen onduidelijkheid bestaan ! Omdat ik het belangrijk vind dat de Vlaamse Raad objectief geïnformeerd wordt heb ik de situatie van Gimvindus toegelicht. Gimvindus heeft de uitdrukkelijke opdracht gekregen zich te houden aan het door het decreet geschapen kader. Ik herhaal dat de verantwoordelijke van de maatschappij volmondig akkoord gaat de bepalingen van het decreet stipt uit te voeren.

De heer L. Barbé : Mijnheer de minister-president , het verheugt mij dat u de verantwoordelijken van Gimvindus op het matje geroepen hebt, zeker nu blijkt dat hun daden niet altijd overeenstemmen met hun woorden. Ik citeer uit het jaarverslag 1993 van Gimvindus : De opdracht van Gimvindus blijft wezenlijk dezelfde. Einde citaat. De maatschappij nuanceert ook het nakomen van de verplichtingen ten opzichte van KS. Bovendien verklaart een topambtenaar in de pers, ik citeer : Hertekening Vlaamse overheidsholdings is een gemiste kans. Einde citaat. Dit betekent dat vooraleer deze Raad het decreet goedgekeurd heeft een spijfiguur bij de uitvoering het decreet reeds openlijk afschiet. Het was inderdaad de hoogste tijd dat u de verantwoordelijke op het matje riep om hem te weerhouden nog verder te gaan. Dergelijke houding van de topambtenaren maakt mij ongerust.

Het Limburgfonds wordt hoofdzakelijk gefinancierd door Gimvindus. De band tussen de Limburgse reconversie en Gimvindus is nog steeds niet doorgeknipt. Hierdoor wordt een belangrijke doelstelling van de herschikking niet bereikt.

Na de ervaringen in de KS-commissie, na alle mooie woorden over fundamentele herschikking van economisch overheidsinitiatief stellen wij vandaag vast dat de belangrijkste fi-

nanciering van de Limburgse reconversie afkomstig is van Gimvindus. Daar schiet het decreet tekort ! Het amendement van Agalev wenst deze situatie binnen de drie maanden te herzien. De band tussen KS en Gimvindus is gekoppeld aan het programmadecreet van 18 december 1992 en het protocol van 4 januari 1993. Decreten en protocollen kunnen herzien worden. Dit is spijtig genoeg niet gebeurd. De financiering, de band tussen Gimvindus en de Limburgse reconversie wordt niet herzien ! Hoewel het beheerscontract en het nazicht door het Rekenhof stappen in de goede richting zijn, blijft dit onderdeel van het ontwerp een gemiste kans.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, net zoals bij de KS-onderzoekscommissie, is gebleken over welke grote macht GIMV en Gimvindus beschikken. Deze macht wordt enigzinds beknopt door de controle van het Rekenhof. Het zal nog moeten blijken of dit voldoende is.

Hoewel men een paar stappen in de goede richting zet dankzij de controle, de doorzichtigheid en de verslagen aan de Vlaamse Raad, zal alles afhangen van de uitvoeringsbesluiten.

Agalev heeft ook fundamenteel economische kritiek op dit decreet : het decreet is een perfecte weerspiegeling van een traditioneel economisch denken dat haaks staat op een duurzame ontwikkeling. Het decreet bevat geen bepalingen over de verhouding tussen de overheid en de privé. Tot onze spijt maar ook tot spijt van een aantal collega's van de meerderheid, blijven Gimvindus en de Limburgse reconversie aan elkaar gekoppeld. Dit is bijzonder verontrustend !

De voorzitter : De heer Lisabeth heeft het woord.

De heer C. Lisabeth (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik zal mij beperken tot een aan-

tal algemene beschouwingen in verband met dit decreet.

De heer Denys heeft ongeveer twintig maal om een fundamenteel debat gevraagd, maar wij hadden reeds vroeger de gelegenheid om een gedeelte van dit debat te voeren. Dit was onder meer het geval vorig jaar, toen de GIMV haar mission statement aflegde en tijdens de KS-commissie die toch verscheidene maanden in beslag heeft genomen. Ik bedoel hiermee niet dat de discussie nu is gesloten, een discussie over een dergelijk belangrijk onderwerp is overigens nooit gesloten.

Dit ontwerp is de decretale onderbouw van de beslissingen van de Vlaamse regering, maar het is vooral gebaseerd op de conclusies van de KS-commissie. De voornaamste conclusies van deze commissie worden dan ook geëerbiedigd.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer Lisabeth, bevat het ontwerp de hervorming op basis van het mission statement van de GIMV en de conclusies van de KS, of is het alleen gebaseerd op de conclusies van de KS ?

De voorzitter : De heer Lisabeth heeft het woord.

De heer C. Lisabeth : Dit ontwerp is meer dan louter de vertaling van de conclusies van de KS. De discussie is overigens niet gesloten, ze kan eind 1994 worden voortgezet.

De voornaamste conclusies van de KS, onder meer om de betrachte verticale structuur te splitsen in een nieuwe doorzichtige horizontale structuur, werden geëerbiedigd. De Vlaamse Milieuholding, Gimvindus en de Limburgse Reconversie maatschappij worden namelijk drie autonome investeringsmaatschappijen naast de GIMV. De investeringsmaatschappijen zullen in de toekomst op een meer sluitende manier worden onderworpen aan een controle vanwege de overheid, vooral van de Vlaamse Raad. Het gebrek

C. Lisabeth

aan democratische controle mogelijkheden via het Rekenhof was overigens een van de breekpunten van de KS-conclusies.

Voor onze fractie moet de Vlaamse Raad dan ook via het Rekenhof kunnen controleren of de overheids gelden die het Vlaams gewest aan haar instellingen toekent, op een regelmatige manier worden aangewend. Vanuit de bekommernis om KS-toestanden uit het verleden te vermijden, verheugen wij ons erover dat het Rekenhof conform artikel 13 van het decreet, nu is belast met de controle van de rekeningen van de investeringsmaatschappijen en van hun gespecialiseerde dochtermaatschappijen. In het verleden was dit niet het geval, wat aanleiding heeft gegeven tot wanbesteding van bepaalde KS-gelden.

Het Rekenhof heeft tevens de opdracht om jaarlijks verslag uit te brengen aan de Vlaamse Raad. De heer Denys voorspelt dat wij aan de hand van dit verslag over een leuk boek zullen beschikken, maar het is goed dat het Rekenhof een dergelijk boek uitgeeft, wat in het verleden niet het geval was.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer Lisabeth, u zegt dat u bekommert bent om de controle van het Rekenhof op de participaties van de GIMV. In de commissie kreeg ik de indruk dat u mede de stelling verdedigde van de heer Van Acker van de GIMV die deze controle wil terugschroeven.

Meent u dat het Rekenhof de minderheidsparticipaties die het de GIMV geeft in bedrijven, eveneens moet controleren, bijvoorbeeld in het geval van het project Phenix dat een minderheidsparticipatie kan zijn ?

De voorzitter : De heer Lisabeth heeft het woord.

De heer C. Lisabeth : Mijnheer Denys, ik heb in de commissie duidelijk

gepleit voor een controle van het Rekenhof op de verschillende dochtermaatschappijen, evenals op de GIMV. Ik heb er echter wel op gewezen dat er op dit vlak in de huidige concrete wetgeving problemen kunnen rijzen. U hebt overigens in de commissie gezegd, ik citeer : Wij als Vlaamse Raad kunnen dat in een decreet vervatten. Wij kunnen alles, als wij zeggen dat het Rekenhof controle kan uitoefenen, dan is dat zo. Einde citaat. Deze uitspraak verheugde mij, ik heb hierop dan ook geantwoord dat ik het ermee eens was dat het Rekenhof controle zou uitoefenen op de GIMV en op de gespecialiseerde dochtermaatschappijen. Ik beperk mij nu evenwel tot de GIMV en de gespecialiseerde dochtermaatschappijen en ben het omwille van financieel economische redenen niet eens met wat u nu voorstelt.

Mijnheer de voorzitter, ik zou de minister-president willen verzoeken om conform artikel 13 zo snel mogelijk een protocol op te maken waardoor de modaliteiten van deze controle kunnen worden geregeld.

Dit decreet is een erg belangrijk kaderdecreet, het regelt namelijk de wijze waarop de Vlaamse overheid initiatieven ontwikkelt en zou kunnen ontwikkelen in het Vlaams economisch weefsel. Omwille van het belang van dit onderwerp wijs ik ook op het feit dat de raden van bestuur van de diverse investeringsmaatschappijen uiterlijk tegen eind 1994 voorstellen moeten uitwerken om de particuliere sector bij hun activiteiten te betrekken. Dit is dan ook een geschikt ogenblik om dit belangrijk ideologisch debat te voeren. In tegenstelling tot de liberalen, staan wij niet achter een ongebreidelde privatisering van instellingen zoals de GIMV en de Vlaamse Milieuholding. Wanneer men overigens opteert voor de privatisering van overheidsinstellingen betekent dit in principe dat men deze autonome instellingen positief evalueert. Particuliere investeerders staan namelijk

niet te popelen om iets te kopen dat hen geen lucratieve perspectieven zou bieden.

Wij zijn geen voorstander van een ongebreidelde privatisering omdat in het verleden voldoende werd bewezen dat een aantal sectoren via het overheidsoptreden in het Vlaams industrieel weefsel zijn geïntroduceerd, ik denk hierbij onder meer aan de micro-electronica, bio-technologie, initiatieven van de GIMV die zonder dit optreden moeilijk hun weg zouden hebben gevonden. Particuliere financiers zijn immers niet onmiddellijk geneigd om risicovolle initiatieven te nemen, maar opteren eerder voor rendement op korte termijn.

Een ander voorbeeld is Aquafin. De leefmilieusector wordt als een groeisector beschouwd. Welnu, reeds in het midden van de jaren tachtig heeft de GIMV geïnvesteerd in een aantal milieuprojecten. Hoewel dit niet altijd een succes was, heeft men op die manier het vak leren kennen. Op het ogenblik dat de Vlaamse regering een belangrijk beleidspunt maakte van de waterzuivering was het dan ook nuttig om op deze kennis van de GIMV beroep te kunnen doen.

Deze argumenten maken duidelijk dat een weloverwogen overheidsinitiatief belangrijk is voor de ontwikkeling van onze Vlaamse economie op lange termijn. Het te grabbel gooien van overheidsinstellingen zoals de GIMV zou dan ook niet noodzakelijk goed zijn voor onze economie. De overheid iets laten opbouwen met gemeenschapsgeld en het dan cadeau doen aan de particuliere sector is overigens geen blijk van goed beheer.

Een botte privatisering zou trouwens nog meer perverse effecten kunnen hebben. Het zou kunnen neerkomen op koopjes voor de privé-sector.

Overigens zijn er in Vlaanderen eigenlijk niet veel kapitaalkrachtige groepen die op een dergelijke privatisering zouden kunnen intekenen.

Lisabeth

De raid op de Generale in 1987 heeft voldoende aangetoond hoe moeilijk het is om Vlaamse groepen te mobiliseren om massaal te investeren in risicodragend kapitaal. Door de afwezigheid van belangrijke kapitaal-groepen kan de prijs van onze overheidsactiva zwaar onder de intrinsieke waarde gedrukt worden en loopt de Vlaamse regering het risico een aanzienlijke minwaarde te boeken.

Een ander gevaar bestaat erin dat er een overname komt door buitenlands kapitaal. Wanneer bijvoorbeeld de GIMV alleen omwille van privatisering aan buitenlandse groepen wordt verkocht, dan moet men er zich terdege van bewust zijn dat een dergelijke privatisering paradoxaal genoeg neerkomt op een sluipende monopolisering. Welke buitenlandse groepen tonen mogelijk interesse voor de GIMV? Traditioneel zijn dat de grote groepen uit onze buurlanden, denk aan Suez met dochter Tractebel. Dat risico moeten wij onderkennen wanneer wij een debat over de privatisering van onze autonome investeringsmaatschappijen aangaan.

Dus om verschillende redenen staan wij op het publieke karakter van de GIMV en de Vlaamse Milieuholding. Samenwerking met de privé kan stroomafwaarts gebeuren in concrete participaties. Dat betekent niet dat de discussie daaromtrent gesloten hoeft te zijn. Op langere termijn — hiermee kom ik terug tot mijn inleidende opmerkingen — moet er van onze instellingen een blijvende economische dynamiek uitgaan. Wij zullen ons dus moeten bezinnen over de toekomstige kapitaalstructuur. Het is wel essentieel dat de overheid via een sluitende controle blijft waken over het openbaar belang. De werking van de investeringsmaatschappijen en de toekomstige kapitaalstructuren moeten verder het onderwerp uitmaken van een debat, dat wij onder meer kunnen voeren naar aanleiding van de door de raden van bestuur tegen

eind 1994 uit te werken voorstellen over het betrekken van de privé-sector.

Mijnheer de voorzitter, ik beperk mijn uiteenzetting tot deze elementen omdat wij in de commissie reeds uitvoerig op de andere aspecten zijn ingegaan en omdat ik geen behoefte heb om mij te mengen in de specifieke Limburgse problematiek. (**Applaus van de meerderheid**)

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer Olaerts (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de meerderheid heeft op grond van de conclusies van het KS-onderzoeksrapport gemeend dat er in eerste instantie een nieuwe reconversiestructuur voor Limburg moest komen, KS-onderzoek dat mijns inziens verzuurd werd door de houding van een aantal partijen die leken alsof zij iets te verbergen hadden.

In tweede instantie heeft dit geleid tot een fundamenteel hertekenen van het Vlaams overheidsinitiatief.

In theorie zal de herstructurering van het overheidsinitiatief resulteren in een beperktere rol voor de moeder, alias de GIMV. Of was zij de stiefmoeder? Een aantal activiteiten worden thans verzelfstandigd.

Hoewel deze decentralisatie ook nadelen heeft, is zij daarvoor a priori nog geen verkeerde aanpak. De enorme schaalgrootte van de GIMV en haar voormalige dochters zorgden reeds voor verstikkingsverschijnselen, die mijns inziens vooral te wijten waren aan het beleid, de uitvoering ervan en de mentaliteit. Daarom kon ook worden verhoopt dat de Vlaamse regering nog een aantal ijzersterke beschotten in dit decreet zou hebben ingebouwd, niettegenstaande dit ook een schaduwzijde kan hebben, met name voor de flexibiliteit.

Het is wel goed dat op termijn de verscheidene investeringsmaatschappijen niet meer — dat is eufe-

mistisch uitgedrukt, denk maar aan de verziekte situatie — in elkaars vaarwater terecht komen.

Van de Vlaamse regering wordt verwacht dat zij ten volle haar verantwoordelijkheid op zich neemt en dat zij in dit nieuwe overheidsgezin nauwlettend de toeziende, maar niet betuttelende schoonmoeder zal zijn. Ik pleit derhalve voor een zeer strikte, zowel interne als externe controle op het budgettaire doen en laten van de diverse investeringsinstrumenten van de Vlaamse overheid. Een laissez-faire-politiek is, zoals in het verleden werd aangetoond, uit den bo-

te. Het is een absolute noodzaak dat de nieuwe Limburgse reconversiestructuren van start kunnen gaan. Het moet de bedoeling zijn dat Limburg, zonder politieke berekening van meerderheid en minderheden, via de Permanente Werkgroep Limburg en op een sociaal economisch onderbouwd overleg met de Vlaamse overheid een doeltreffende reconversiebeleid — dus geen kurieren am Symptom — zal sturen waarvan de resultaten hier en elders zullen worden voorgelegd. In een dergelijk, niet uitgehold perspectief zouden de inspanningen van een geherstructureerde GIMV en haar verzelfstandigde dochters, wat de te bereiken reconversieresultaten betreft, eens zonder breuklijnen moeten convergeren met de sinds de KS-affaire opgetreden kentering in het Limburgse reconversiegebeuren en -denken.

Het dient gezegd dat de wijzigingen veel te lang hebben aangesleept. Blijkbaar werden ze geblokkeerd, hetgeen een schadelijke stilstand tot gevolg had, wat ik herhaaldelijk heb onderstreept. Men heeft van ons verwacht dat wij engelengeduld ten toon spreidden voor degenen die ons de duivel hadden aangedaan.

Dit decreet heeft de enorme ambitie om alles ineens te regelen. Het reorganiseert de bestaande structuren van de GIMV, Gimvindus, VHM en LIM. Het bevat bepalingen inzake gewestwaarborgen en aanverwante maatschappijen. Het regelt het toe-

Olaerts

zicht, de controle en de werking. Het bevat opheffingsbepalingen. Het richt het Limburgfonds op en bepaalt zijn taken en middelen. Daarnaast wordt met het decreet de Permanente Werkgroep Limburg geïnstalleerd. Ten slotte legt het ook een aantal overgangsbepalingen op.

Dit heeft tot gevolg dat door de vertraging, de blokkades, de veralgemening en de tijdsdruk al te veel ruimte wordt gelaten voor nieuwe protocols, opdrachten, beheerscontracten, enzovoorts, afzonderlijk en later af te sluiten door de Vlaamse regering of de gevolmachtigde minister, niettegenstaande het feit dat overregulering de beweeglijkheid ernstig kan schaden. De onvoldoende technische verfijning en onderbouw lokken scherpe adviezen en reacties uit die intussen niet helemaal zijn weerlegd. Ik verwijs hierbij, en de minister-president heeft hierop reeds gedeeltelijk gereageerd, naar de uitlatingen van de heer Malevé — ik schroom me niet om namen te noemen — die niet gelukkig zou zijn geweest met de nieuwe structuur van het Vlaamse overheidsinitiatief. Dan was er ook de uitlating van de heer De Moor die niet zo een hoge hoed opheeft van het hele dossier. Er waren ook de uitlatingen van de heer Van Acker met betrekking tot de resultaten van KS. Maar goed, ik wil nu niet langer stilstaan bij deze uitlatingen. Ik stel enkel vast dat ze niet helemaal zijn weerlegd.

Ondanks vele verbeteringen is het ontwerp van decreet nog vatbaar voor amendering. Bij wijze van voorbeeld heb ik symbolisch nog een amendement ingediend inzake Interreg-Limburg, omdat mijns inziens deze middelen door het euregionaal karakter zó niet in het Limburgfonds thuishoren. Mocht men mij daarover behoorlijk uitsluitel geven, dan wil ik dat amendement intrekken.

Kenners beweren dat de gekozen oplossingen zowat de duurste mogelijke zijn. Mocht dit het geval zijn, dan

is dat pijnlijk, want zoals u weet komen alle kosten in mindering van het actief. Er werd tot op vandaag niet ontkend dat er vroeger structurele problemen waren. Veel zou ook zijn misgelopen door strafrechtelijke fouten door de rechtbank uit te maken, door mogelijke bevoegdheids-overtredingen, dubbelspel, tegengestelde belangen, dubbelpetterij en meer, oneigenlijk gebruik, discriminatie, introduceringen, onfrisse waardebepalingen, beleidsfouten, betwistbare strategie, aanwervingen, vergoedingen, afspraken en uitvoeringen, mistgordijnen, valse beschuldigingen en vriendjespolitiek ! Spijtig genoeg zijn deze indrukken blijven bestaan, ook nadat de KS-commissie haar werkzaamheden had beëindigd. Belangrijk is dan ook de noodzakelijke mentaliteitswijziging.

Ik schreef het al op 3 mei 1993 vóór het KS-onderzoek : Wellicht zal het nooit precies geweten zijn hoezeer de grote arrangeurs hebben pijn gedaan, hun eigen marionetten lieten koorddansen tot eigen strop en al bij voorbaat afstand namen van de zaak". Het is niet de bedoeling dit allemaal nog eens te herhalen. Het verhaal is te lang en vaak nog te onbekend. Ik wil uitdrukkelijk stellen dat de KS-zaak ook vaak een masker was voor andere onregelmatigheden. Denk maar aan de omstreden prefinancieringen en de versassingen en „degenen die naast hun schoenen liepen en alzo ook meer in hun schoenen geschoven kunnen krijgen”.

Voor mij blijft ook de vraag in welke mate het oorbaar is dat de gewesten zelf aan fiscale spitstechnologie gaan doen, aan belastingontwijking en zich gaan bewegen in de grijze zone.

De heer A. Denys : Mijnheer Olaerts, gaat u tegenstemmen ?

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts : Ik zou het mezelf bijzonder kwalijk nemen als ik niet zou verwijzen naar artikel 23, meer bepaald naar de omzachtelde

middelen van het Fonds, en naar de nog minder precies uitgeklaarde verplichtingen bedoeld in artikel 24 betreffende het Fonds. De uitleg hieromtrent in de commissie volstond niet. Hierdoor konden we niet te weten komen wat heft is, en wat lemmet is. Ik maak dan ook duidelijk voorbehoud omtrent deze twee artikelen.

Mijnheer de minister-president, zoals als eerder gevraagd, wens ik een uitklaringsnota betreffende de 99 miljard frank, dus voor alle middelen, vorderingen, prefinancieringen, aanwendungen, interesten, natrekkingen enzovoort.

Bovendien dring ik ook aan op de vervollediging van het vooruitgangsrapport, wat u mij reeds eerder hebt toegezegd. Mijnheer de minister-president, mocht ik bepaalde elementen uit dit vooruitgangsrapport koppelen aan deze discussie, dan zou ik nog meer boompjes kunnen opzetten. Omwille van de koppeling die nog steeds bestaat tussen de GIMV, Gimvindus en KS, willen wij dus een nadere verklaring van de artikelen 23 en 24, de twee belangrijkste artikelen voor Limburg, maar waarvan niemand de volle draagwijdte kent en degenen die ze wel kennen, zwijgen er blijkbaar liever over of kunnen het niet uitleggen.

Het wijzigen van de protocols en het niet-doorstorten van de saldo's betekenden een zware inknipping voor Limburg.

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé : Mijnheer Olaerts, u wijst daar op een zeer belangrijk probleem voor de Limburgse reconversie, maar vertel nu eens hoe dit in de toekomst moet worden aangepakt. Ik denk niet dat dit ontwerp daaraan veel kan veranderen.

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts : Veel zal afhangen van de uitvoeringsbesluiten en

Olaerts

zoals u hebt gehoord, maak ik een grondig voorbehoud voor de artikelen 23 en 24.

De heer P. Dewael : Zal u tegenstemmen ?

De heer H. Olaerts : Het is geweten dat ik zeer kritisch sta tegenover het Limburgs dossier.

De heer J. Geysels : Wat is uw houding ?

De heer H. Olaerts : Ik heb een uitklaringsnota gevraagd over de samenstelling van die 99 miljard frank en die is mij beloofd.

De heer L. Barbé : Nu, één jaar later nadat de KS-commissie haar werkzaamheden heeft beëindigd !

De heer H. Olaerts : Ik betreur het dat een aantal huiswerken pas op het einde van dit jaar kunnen worden voorgelegd, maar uiteindelijk staan we voor een keuze. Ofwel kiest men ervoor alles op zijn beloop te laten en blijft men zitten met de lege dozen, met de huidige Limburgse structuren.. .

De heer L. Barbé : Dat heeft niemand gezegd.

De heer H. Olaerts : . . . ofwel keurt men het ontwerp van decreet goed voor zover we het op het huidige ogenblik kunnen inschatten, in de hoop dat er werk wordt gemaakt van de uitvoeringsbesluiten die erg belangrijk zijn voor Limburg.

Ik wens daar geen ideologische kanttekeningen bij te maken. Mijn eerste doelstelling is om eindelijk de beschadigende stilstand in Limburg op te heffen. Nu werd er immers op vier wielen geremd. Ik kies uit twee kwalen de minste. Ik heb vertrouwen in de toekomst, de uitvoeringsbesluiten en de nieuwe opdrachten in de loop dat ze zullen getuigen van de nieuwe mentaliteit. Ik heb duidelijk gesteld dat ze nog zeer onvolkomen zijn. Het is essentieel dat we van plaats kunnen komen. Ik heb ook verwezen naar de blokkades en naar de nummertjes die overal werden opgevoerd.

Met dit decreet zijn alle moeilijkheden nog lang niet van de baan. Sommige blokkades kan ik begrijpen hoewel ze eigenlijk niet zouden mogen bestaan. Als we samen eens zouden nagaan welke personen in welke structuren zitten, dan zou dat een mooi onderwerp zijn voor een cartoonist. Sommigen hebben gewoon een ander petje opgezet en anderen zijn zowel binnen als buiten blijven zitten. Een aantal mensen vonden dat ze niet offside stonden maar kregen toch een rode kaart en werden van het veld gehaald. Er waren ook mensen die al lang niet meer zouden mogen meespelen maar die niet eens een gele kaart hebben gekregen. Ik begrijp dan ook heel goed dat de kleppen bij een aantal mensen zijn dichtgeslagen. Dit dient het Vlaamse belang niet en er is sprake van discriminatie. Dames en heren, ik stel voor dat u dit in uw eigen partijen oplost. Aangezien wij daar niet in en tussen zaten, hebben wij er ook geen last van, net zoals Agalev en het Vlaams Blok. Dit roept bij mij dezelfde gevoelens op als het onderzoek van de KS-commissie.

Ik stelde dat alle moeilijkheden niet opgelost zijn en dat men zeer voorzichtig moet zijn om niet opnieuw in hetzelfde bedje ziek te worden.

Mijnheer de minister-president, in KS zijn na het onderzoek opnieuw daden gesteld die betwistbaar zouden kunnen zijn. De heer Pinxten heeft het hier reeds over de fiduciaire overeenkomsten gehad. Door het wantrouwen werd er dubbel werk geleverd. Er werden dubbele expertises uitgevoerd en er waren uiteraard dubbele kosten ten laste van het resterende kleine positieve saldo. Ik verwijs naar de waardebepalingen die niet op het getouw staan en naar de 22 miljard frank fiscale verliezen in de jaarrekening 1993. Deze post was voordien afwezig en nu vinden we hem wel terug. Ik wil u vandaag niet op dit alles laten antwoorden, het zou echter goed kunnen zijn om nog een opvolgingsrapport op te stellen. Er zijn een aantal waardeverminderingen die mij frap-

peren. Het fameuze Pieters-De Gelder zou 151 miljoen frank in waarde zijn verminderd. Hop hop hop Hob-Units is plots 57 miljoen frank minder waard. Arbor, het plantenbedrijf, zou meteen al 46 miljoen frank minder waard zijn. We zouden verder kunnen gaan met onder andere Belstor. In dit verband verwijs ik ook naar het KS-onderzoeksrapport. Daar stond in dat de KS-participaties mits aftrek van KHG finaal van de kaart waren geveegd. Uiteindelijk heeft de opwaardering van KHG er voor moeten zorgen dat het verlies niet totaal was. Als ik het goed heb begrepen, heeft de heer Van Acker gezegd dat hij hier geen uitstaans meer mee heeft. Als dat zo is, dan had ik daar graag wat meer uitleg over gekregen. Hij is immers jaar en dag één van de verantwoordelijke personen geweest.

Ik wil nog even terugkomen op de waarde. Het is toch wel eigenaardig dat KS-onroerend goed nu precies dezelfde schatting doet als bij de overdracht destijds. Soms ligt het er vingerdik op dat er aardig wordt gedribbeld. Misschien is dat hier het geval en dan moet de minister-president er maar uitleg over verschaffen.

Gewestelijk blijven de hete hangijzers bestaan, namelijk de probleemsectoren, de waarborgen, de verankering en het middelentekort dat ons belet een zeer boeiende rol te spelen in de verankering en versteviging van de Vlaamse economie.

Er is dus niets nieuws onder de zon. Limburg behoudt een tekort inzake economische en sociale reconversie. In dit verband verwijs ik naar de turnoefeningen in de begroting die nu worden verdergezet. Ik had het graag willen hebben over de mijnschade, de waterbemaling, het grondstoffenbeheer en het sociaal en economisch reconversiegebeuren. Ik moet mij echter beperken.

Mijnheer de minister-president, ik heb hier weer veel geleerd. Ik weet nu dat er zaken zijn die uitdoven en toch niet of niet onmiddellijk eindi-

Olaerts

gen. Als men indertijd een lief had die sprak over uitdoving, dan was het wel vlug gedaan. Hier kunnen ze daar nog bijna een huwelijkscontract uitplukken. Er zijn er zelfs bij die het over 2013 hebben.

Mijnheer de minister-president, een cruciale vraag voor het hele decreet is op welke termijn dit alles gaat gebeuren. Daar staat en valt immers alles mee. Refererend aan een andere uitspraak zou ik vragen : Mag het eens ietsje meer zijn ?, kan het snel gaan ?

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer E. Schuermans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, met de behandeling, en naar wij aannemen ook de goedkeuring, van dit ontwerp van decreet, worden onder andere nieuwe reconversiestructuren voor Limburg decretaal onderbouwd.

Een aantal elementen zijn het gevolg van beslissingen van de Vlaamse regering, zowel van vorig als van dit jaar. Ik denk daarbij aan de verzelfstandiging van en bestuurlijke aanpassingen aan vier openbare investeringsmaatschappijen, zoals beslist werd in januari 1994. In oktober 1993 besliste de Vlaamse regering al tot een vernieuwde samenstelling van de Permanente Werkgroep Limburg (PWL).

Het spreekt voor zich dat na een voor de reconversie bijzonder donkere periode, Limburg vragende partij is voor een spoedige goedkeuring van dit ontwerp. Ik heb gezegd dat het vijf voor twaalf was. Boze tongen zullen zeggen dat het twee na twaalf is. Ik weet dat elke politieke of semi-politieke inmenging in het economische leven moet worden gerelativeerd, maar deze structuren moeten het mee mogelijk maken dat Limburg straks in de beste omstandigheden kan inspelen op de hernieuwde economische heropleving.

Dat dit geen ijdele hoop is bewijzen de spectaculaire resultaten — dit werd in het verleden wellicht te weinig onderstreept — tijdens de eerste helft van de realisatie van het Toekomstcontract voor Limburg in de periode 1986-1991. Deze resultaten werden uiteraard ook gesteund door de conjunctuur.

Collega Vandeurzen zal straks spreken over de sociale aspecten, maar samen met hem ben ik tevreden dat ons voorstel van decreet inzake de oprichting van een Limburgfonds vrijwel integraal in het bredere ontwerp is opgenomen. Wij hebben in de commissievergaderingen nog enkele verfijningen aan het ontwerp kunnen aanbrengen zodanig dat de twee stukken dicht bij elkaar aanleunen.

Mijnheer de voorzitter, sta mij toe de aandacht te vestigen op enkele cruciale vragen inzake de toekomstige werking van deze structuren. Het theoretisch kader is inderdaad één zaak, de praktische toepassing is een andere.

In dit verband wil ik de volgende vier aandachtspunten nader toelichten.

Ten eerste, de horizontale structuren versus de financiële banden. Het decreet vervangt de ingewikkelde verticale moeder-dochter-kolomstructuur binnen de GIMV-groep door eenvoudige horizontale structuren met afzonderlijke raden van bestuur. Dit is een positieve evolutie. De Limburgse reconversie maatschappij staat nu naast de Vlaamse Milieuholding, de GIMV en de Gimvindus. De bespreking in de commissie en in dit halfroond heeft — voor zover dat nog nodig is — bevestigd dat dit proces nog in wording is en dus niet is afgerond. De Vlaamse regering heeft, na de goedkeuring van dit decreet, nog een vette kluif aan de financiële spitstechnologie. Er blijven nog een aantal evidente redenen. Zo blijven de afspraken tussen KS en Gimvindus bestaan, wat voor Limburg niet onbelangrijk is. In de

mate dat Gimvindus de verliesfinanciering van KS niet honoreert, mag KS een vordering op Gimvindus inschrijven ten belope van de inmiddels lopende interesten. Het is belangrijk dat de realisatie van een aantal participaties uit het verleden, die vandaag niet meer als strategisch kunnen worden beschouwd, op een gepast moment gebeuren.

Ten tweede, de versnipperde middelen versus één fonds. Een pijnpunt bij de behandeling van dit decreet is de onduidelijkheid over het resultaat van de hergroepering van de resterende middelen in het Limburgfonds. De minister-president stelt dat de audits van de balansen aan de gang zijn en dat wij in het najaar een afronding hiervan mogen verwachten. De directeur-generaal van Gimvindus anticipeert echter op deze resultaten en deelt mee dat met 8 miljard frank om de mijnverliezen tot 1996 te dekken en 7,5 miljard frank investeringsverplichtingen Limburg haar Gheyselinck-enveloppe volledig heeft gekregen. Wij zullen nagaan of die cijfers in de loop van het jaar kunnen gehandhaafd blijven. Hoe dan ook de operatie die wij vandaag decretaal bekrachtigen zal maar krediet krijgen — letterlijk en figuurlijk — indien op een zo kort mogelijke termijn duidelijkheid hieromtrent wordt geschapen. Het spreekt voor zich dat wij daarop met de meeste klem aandringen.

Ten derde, risico versus rendement. Ik heb de indruk dat in de in het decreet vooropgestelde taakomschrijving van de openbare investeringsmaatschappijen — onder meer van de LRM — en in de bespreking ervan in de commissie, een mogelijke contradictie schuilt. Men kan niet in één adem zeggen dat een openbare investeringsmaatschappij bereid moet zijn een hogere risicograad te aanvaarden dan privé-investeringsmaatschappijen en tegelijkertijd pomen dat er een markt-conform rendement moet worden behaald. In het recente verleden hebben onder andere de kritieken op een aantal niet zo gelukkige participaties de

Schuermans

verdere werking van de LIM quasi verlamd. Ik wil in deze uiteenzetting voor begrip pleiten voor dit subtiel koordansen. Het is absoluut noodzakelijk dat in de strategiebepaling van deze maatschappijen, waaronder de LRM, wordt omschreven hoe deze dubbele uitdaging zal worden aangeaan. Het feit dat de Limburgse reconversie maatschappij en de Limburgse participatiemaatschappij - zoals decretaal vooropgesteld - in hun samenstelling al voor een deel rekening houden met de convergentie is een positief punt, maar is zeker niet alleszeggend. Daarbij komt dat door de vooropgestelde inbreng van privé-kapitaal op een andere manier over rendement zal worden gesproken.

Ten vierde, meerdere structuren versus één doelstelling. Het is een goede zaak, mijnheer de minister-president, dat wij straks dit decreet zullen goedkeuren. Er is echter meer nodig. Het zullen de mensen zijn die op het terrein de structuren zullen moeten waarmaken, die bepalen of en in welke mate een bijdrage zal worden geleverd tot de Limburgse reconversie. Het is daarbij belangrijk dat alle betrokkenen naast hun specifieke verantwoordelijkheden in de NV Mijnen, de LPM, de LRM, de Permanente Werkgroep Limburg of andere deelstructuren één algemene doelstelling nastreven, met name het terugdringen van de werkloosheid in Limburg tot op het Vlaamse gemiddelde. De bundeling van zelfs 100 percent doorgevoerde, maar te eenzijdige, inspanningen leidt niet tot een maximaal resultaat. Een geslaagd reconversiebeleid is meer dan de optelsom van geïsoleerde deelaspecten.

Mijnheer de voorzitter, dit waren enkele opmerkingen en vragen bij het starten van nieuwe structuren. De structuren en de verantwoordelijkheden zijn duidelijk afgelijnd, ook van de Vlaamse regering en van de Vlaamse Raad. De leden van onze fractie zullen hun controlerende

opdracht met waakzaam vertrouwen behartigen.

De voorzitter : De heer Dewael heeft het woord.

De heer P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, vooraleer mijn eigenlijk betoog aan te vatten wens ik een aantal voorafgaandelijk ke opmerkingen en vragen te formuleren. Niettegenstaande enkele daarvan reeds door vorige sprekers naar voren werden gebracht, wens ik ze duidelijk namens mijn fractie te verwoorden.

De eerste vaststelling is dat het ontwerp van decreet uitermate laattijdig in deze Vlaamse Raad werd ingediend. Ik vind dat onbegrijpelijk als men rekening houdt met het trauma dat in brede lagen van de Limburgse bevolking bestaat naar aanleiding van de KS-perikelen, het uitbreken van allerlei schandalen en schandaaltjes, de activiteiten van de KS-onderzoekscommissie en al de heisa daarrond. Dit zijn minder fraaie vaststellingen en dan gaat men een jaar temporiseren. Men heeft een volledig jaar laten voorbijgaan. Er werd een duidelijke vertrouwensbreuk vastgesteld. Dat is heel erg voor het publiek. Dat is ook, en vooral, zeer erg voor degenen die geacht worden in het Limburgse economische weefsel te investeren. Men kan zich niet goed voorstellen wat dit op het veld betekent, maar dat is meer dan een stilstand. Dat men dan een volledig jaar laat voorbijgaan om te beslissen in welke richting de vernieuwing precies moet uitgaan, is onverklaarbaar.

Mijnheer de minister-president, aanvankelijk hebt u, na de conclusies van de KS-onderzoekscommissie, gepoogd de richting aan te geven. Ik verwijs naar een uitvoerig interview dat u in september 1993 — dus bijna een jaar geleden — aan een Limburgs dagblad hebt gegeven. Daarin verklaarde u dat u de conclusies van de KS-commissie voor een deel tot de uwe maakte. U lichtte een belangrijke tip van de sluier door aan

te geven op welke wijze de structuur zou worden hervormd of veranderd. Op dat ogenblik is het daarbij gebleven.

De tweede vaststelling is dan ook dat, nadat men meer dan een volledig jaar heeft gewacht om die structuren operationeel te maken en om daaraan een decreetale en legistische onderbouw te geven, het des te onbegrijpelijker is dat men zeer snel is overgegaan tot de bemanning van die structuren. Dat is de kar voor de paarden spannen. Er is geen legistische basis noch een decreetale onderbouw. Er worden een aantal nieuwe structuren aangekondigd. Er wordt overgegaan tot de samenstelling van de raden van bestuur en tot het invullen van de functies in die structuren — reconversie-instrumenten — en pas nadien komt de decreetale onderbouw. Over de politieke verkaveling bij de samenstelling van die structuren zal ik straks nog iets meer zeggen, maar andermaal worden mijn vermoeden en mijn overtuiging bevestigd, namelijk dat het eerder om de mensen te doen is en om de posten die in een aantal van die structuren kunnen worden begeben, dan om de werking en de resultaten zelf.

De derde, ietwat aberrante vaststelling is het feit dat — en dat werd reeds door alle sprekers gezegd, ook collega Schuermans heeft daarop gealludeerd — men nog altijd niet precies weet wat de omvang is van de saldi die nog reesteren van die eertijds zo omvangrijke enveloppe van 99 miljard frank. Er worden structuren opgebouwd, er worden daarin mensen benoemd, nadien wordt de decreetale basis gelegd, maar tot op de dag van vandaag kunnen ze nog altijd niet operationeel zijn, zelfs niet na de goedkeuring van dit decreet, omdat de precieze omvang van de middelen nog altijd niet is gekend.

Mijnheer de minister-president, ik meen dat dit tijdverlies, rekening houdend met de trieste balans van de Limburgse economie, wraakroe-

Dewael

pend is. U hebt daarnet, vanop uw bank, gezegd dat men rustig heeft willen nadenken en dat haast en spoed zelden goed is ! Er is het probleem van de adviesraden die blijkbaar niet wilden meewerken of de zaken niet hebben vergemakkelijkt. De vaststelling is daardoor echter niet minder onthutsend. Wanneer de beleidsmensen niet meer bij machte zijn om snel op de bal te spelen, wat ook de oorzaak van de vertraging moge zijn — of dat nu getouwtrek of adviesraden zijn — dan moeten zij beginnen met de adviserende fase te vereenvoudigen.

Hierop hebben wij in het verleden trouwens al vaak de nadruk gelegd. Worden we niet geadviseerd op een manier die het beleid in feite verlamt ?

Ik zal u de cijfers besparen van de trieste bilan van de Limburgse economie en het tijdverlies. Wij voelen ons alleszins nog geëngageerd in het toekomstcontract voor Limburg. Het dateert van 1987 en de deadline komt naderbij maar er zijn afgerond nog steeds 20 percent werklozen tegenover een gemiddelde van 14 percent in de rest van Vlaanderen.

Het werkloosheidssurplus bedraagt in absolute cijfers ongeveer 13.000 eenheden. De toestand verbetert niet. Ondanks de tijdingen over een betere conjunctuur stel ik vast dat alleen al in de eerste twee maanden van dit jaar het aantal faillissementen in Limburg 28 percent hoger was dan in de rest van Vlaanderen.

Bepaalde maatregelen hebben nefast gewerkt in plaats van stimulerend. De KS-perikelen en het tijdverlies hebben geleid tot de situatie dat niemand nog precies weet wat en hoe. De oude structuren bestaan nog altijd en kosten de gemeenschap geld. Niemand, vooral niet mijn fractie, pleit voor het voortbestaan van die structuren, maar de oude blijven bestaan en de nieuwe werken nog niet.

Mijnheer de minister-president, ik stel de concrete vraag waarom er zoveel tijdverlies is. Ik neem dus geen genoegen met het antwoord van zoëven in verband met adviesraden en tijd om na te denken.

Dit alles heeft een Limburgse commentator geleid tot de conclusie : Reconversie in de koelkast — De voorbije twaalf maanden is er alleen maar een schimmenspel opgevoerd rond de af te schaffen en op te richten structuren.

De tweede vraag die ik wil stellen, is of men geleerd heeft uit de fouten van het verleden. Mensen kunnen zich vergissen en fouten maken. Ze kunnen zelfs zware fouten begaan. Heeft men er echter conclusies uit getrokken ?

Onze fractie stond niet volkomen op dezelfde golflengte als de meerderheidsfracties bij het afronden van de KS-onderzoekscommissie. We hebben onze andere inzichten overigens vertaald in eigen conclusies.

Over de zin en de onzin van het overheidsinitiatief in het economisch gebeuren en van een aantal reconversie-instrumenten verschillen we namelijk fundamenteel van mening.

Ik zeg heel openhartig dat ik er niet in geloof. Indien het de eerste keer zou zijn dat we een dergelijke oplossing uitwerken, dan zou ik die misschien het voordeel van de twijfel geven, maar er is al een trieste rode draad die door het hele reconversiegebeuren in Limburg loopt. Bij dergelijke overheidsinstrumenten bereikt men steeds hetzelfde trieste resultaat. De wat de heer Denys handige jongens heeft genoemd, weten altijd waar de melk zich bevindt. Dat zijn niet de KMO's die nog echt moeten ondernemen en die daar meer dan hun werk mee hebben, maar een aantal steeds terugkerende personen die steeds het juiste loket weten te vinden, of het nu gaat om Alinvest 1 of 2, KS, de Limburgse Investeringsmaatschappij of in de toekomst zelfs de Participatiemaatschappij. Ik geloof niet dat een der-

gelijke oplossing heilzaam is voor de reconversie van een regio. Uiteindelijk rijven een aantal bedrijven voordelen binnen waar andere van verstoken blijven. Op die manier creëert men dus de zo verfoeilijke concurrentievervalsing.

De reconversie van een regio moet erin bestaan dat de voordelen en de stimuli dezelfde zijn voor iedereen die er gebruik wil van maken. Met andere woorden, iedereen die een risico wil nemen of een investering wil doen, moet bijvoorbeeld fiscaal voordeel genieten. Wij waren dan ook voorstander van het systeem van de reconversievennootschappen. Deze hebben volgens ons in Limburg in het verleden gunstige gevolgen geressorteed. Iemand die het risico wilde nemen om in Limburg te investeren — of die nu al dan niet in Limburg woonde — kon een bepaald fiscaal voordeel krijgen.

Wij verwachten meer van inspanningen van Limburg-middelen inzake wat ik zal noemen de structurele handicaps waarmee de Limburgse regio nog altijd wordt geconfronteerd. Structurele handicaps zijn bijvoorbeeld de nood aan industrieterreinen en opleiding en onderwijs, waar de achterstand nog altijd aanzienlijk is. Dit mag niet gebeuren op een versnipperde manier via aparte reconversie-instrumenten maar wel met middelen die de Vlaamse Raad voor Limburg voorbehoudt, oriënteert en controleert. Ik denk in dit verband ook aan het toegepast wetenschappelijk onderzoek. Ik zou dit lijstje nog kunnen aanvullen, maar het gaat dus alleszins om investeringen in een bepaalde regio vanuit het toekomstcontract met de zekerheid dat ze blijvende gevolgen zullen hebben in de toekomst.

De voorzitter : De heer Vandeurzen heeft het woord voor een interruptie.

De heer J. Vandeurzen : Mijnheer Dewael, ik wil u een korte vraag stellen die me gedurende het hele debat al bezighoudt.

Vandeurzen

U beweert dat de middelen van hier uit moeten worden besteed teneinde de structurele handicaps in onze provincie weg te werken. Dit staat echter haaks op het standpunt van de christen-democraten en ook uw partijgenoten in de bestendige deputatie van Limburg, en ook van iedereen die in Limburg actief betrokken is bij de reconversie. Zij vragen namelijk de verankering van de Limburgse bevolking in de besluitvorming met betrekking tot die middelen. Zij vragen eveneens dat die middelen geblokkeerd, voorbehouden en verzekerd worden voor onze provincie.

Ik begrijp uw redenering dan ook niet. In de KS-commissie nam u het standpunt in dat de middelen gewoon in de jaarlijkse begroting van de Vlaamse regering moeten worden ingeschreven, maar andere leden van uw partijen mensen die actief zijn in de provincie Limburg wensen garanties dat die middelen worden voorbehouden voor hun provincie en dat de mijnregio, de bestendige deputatie en de GOM worden betrokken bij de besluitvorming over die middelen. Daarin schuilt toch een zekere tegenstelling.

De voorzitter : De heer Dewael heeft opnieuw het woord.

De heer P. Dewael : Mijnheer Vandeurzen, die tegenstelling bestaat niet. U spreekt terecht over de betrokkenheid van bepaalde personen. Ik heb daarnet wel verklaard dat we alles niet moeten verzieken door allerlei concertaties en adviesraden en dergelijke, maar uiteraard kan men een instantie, zoals de GOM of de provincieraad, betrekken bij het uitstippelen van een reconversiebeleid. Als de middelen echter worden gegenereerd vanuit de Vlaamse Raad, dan is het vanzelfsprekend de Vlaamse Raad die er het eerste en het laatste woord moet kunnen over zeggen, precies vanuit de bekommerring dat die middelen blijvend in Limburg kunnen worden besteed. Door alles plaatselijk te willen oplos-

sen en door het opzetten van parallelle structuren zijn tal van middelen, die nochtans voor Limburg bestemd waren, niet aangewend in Limburg.

De onderzoekscommissie is tot de bevinding gekomen dat het hele Limburgse reconversie-instrumentarium ondergeschikt is gemaakt aan de belangen van de GIMV. Dan wil ik nog niet uitweiden over andere connecties met industriëlen in Holland.

Daarom beweer ik dat de Vlaamse Raad het eerste en het laatste woord moet hebben over die middelen en dat we moeten ophouden met die middelen te versassen naar andere instrumenten zonder de uiteindelijke controle te behouden.

Dit sluit dus helemaal niet uit dat men hierbij Limburgse instanties betreft, maar ik verzet me er wel tegen dat we een cheque zouden overmaken aan de Limburgse provincieraad die dan maar een beslissing moet nemen. De volgende stap is dat hetzelfde

de zou gebeuren voor de gemeenten. Ik ben categoriek tegen dit principe.

De voorzitter : De heer Pinxten heeft het woord voor een interruptie.

De heer K. Pinxten : Mijnheer Dewael, u merkt terecht op dat de KS-onderzoekscommissie heeft vastgesteld dat een aantal middelen, die waren bestemd voor Limburg, naar elders dreigden te worden versast. Dat is een correcte vaststelling, maar in dat geval zou u heel gelukkig moeten zijn met de nieuwe structuur. In tegenstelling tot de oude, verticale en piramidale structuur die zulke versassing mogelijk maakte, wordt zulks nu onmogelijk omdat de LRM als koepelholding rechtstreeks resorteert onder de Vlaamse Raad.

De voorzitter : De heer Vandeurzen heeft het woord voor een interruptie.

De heer J. Vandeurzen : Mijnheer de voorzitter, ik wil de woorden van de heer Pinxten alleen maar even aanvullen.

Patrick Dewael (VLD) mengde zich in het debat naar aanleiding van de bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de herstructurering van de GIMV

Vandeurzen

Ik zou de reactie van de heer Dewael willen kennen op de techniek van het fonds. Die vormt toch de garantie dat alles onder het beheer en de controle van de Vlaamse Raad blijft en dat de middelen bestemd blijven voor het doel waarvoor we ze willen besteden.

De voorzitter : De heer Dewael heeft opnieuw het woord.

De heer P. Dewael : Mijnheer de voorzitter, ik zal later even terugkomen op de opmerkingen van de heren Pinxten en Vandeurzen, maar ik wens eerst dit gedeelte van mijn uiteenzetting te besluiten.

Mijnheer de minister-president, er is een verschil van opvatting. Gelukkig maar dat die er zijn in de politiek.

De heer Denys heeft onze opvattingen in een ruimer Vlaams kader toegelicht. Wat Limburg betreft, geloof ik niet en heb ik nooit geloofd dat dergelijke reconversie-instrumenten — opereren op het terrein met raden van bestuur die bemand zijn met althans voor een gedeelte belanghebbende partijen — bestedingen kunnen doen in het algemeen belang van de reconversie. Dit leidt in de praktijk tot het verhaal van de kat bij de melk. Men mag de kat niet verwijten dat ze de melk drinkt. Ze zou trouwens gek zijn dat niet te doen. Het komt er gewoon op neer geen opportuniteiten te creëren.

Ik bespreek nu de resultaten van de KS-onderzoekscommissie.

Er zijn weliswaar van ons standpunt afwijkende conclusies genomen, maar er zijn toch ook voor alle fracties gemeenschappelijke inzichten.

Ten eerste, de bevestiging van de engagementen genomen in het kader van het toekomstcontract. Dat toekomstcontract wensen we gestand te blijven. We zijn alleen van oordeel dat de weg, die in het verleden is gevolgd en die naar ik vrees ook in de toekomst zal worden bewandeld, ons steeds verder van huis zal brengen.

Ten tweede, nood aan een grotere doorzichtigheid en meer controle.

Ten derde, vereenvoudiging van het reconversie-instrumentarium.

Ten vierde, de taak van de n.v. KS of de n.v. Mijnen moet zich beperken tot het saneren van de mijnterreinen en de gebouwen en uiteraard ook tot de afhandeling van de CAO-verplichtingen.

Over de Permanente Werkgroep Limburg waren we het eigenlijk ook eens : die zou blijven fungeren als een soort overlegplatform.

Mijnheer de minister-president, sta me toe uw woorden te citeren : De complexe toestand uit het verleden wil ik volledig doorknippen en in de plaats daarvan stel ik een eenvoudiger en doorzichtiger structuur voor die ook veel beter controleerbaar moet zijn. Einde citaat. Wat vandaag in Limburg wordt voorgesteld, zal ik even toetsen aan onze gemeenschappelijke inzichten. Denkt u dat er een vereenvoudiging werd gerealiseerd door de nieuwe structuren ? Ik heb in een heel overzichtelijk organogram in beeld gebracht wat vroeger bestond en wat nu bestaat. De overkoepelende Limburgse Reconversiemaatschappij heeft volgende poten : de n.v. Mijnen, als voortzetting van de n.v. KS, de Limburgse Participatiemaatschappij, als voortzetting van een gedeelte van de taken van de Limburgse Investeringsmaatschappij en de projectvennootschappen, waaronder we Fenix mogen rekenen.

Het beeld van gisteren kan als volgt worden geschetst : Gimvindus, daaronder KS, daaronder de Limburgse Investeringsmaatschappij en nog een aantal sociale investeringsmaatschappijen. Thans zou er een belangrijke vereenvoudiging worden doorgevoerd door de stichting van de Limburgse reconversiemaatschappij, met daaronder de LPM, gevolgd door de NV Mijnen, gevolgd door de projectvennootschappen.

Mijnheer de minister-president, ik zie u glimlachen, maar vindt u dat

een belangrijke vereenvoudiging ? Ik niet !

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Dewael, het is niet omdat onze opvattingen niet met elkaar stroken dat ik u met een nors gezicht te woord moet staan. Daarom glimlach ik.

Volgens mij moet men geen vakjurist zijn en evenmin een vakfiscalist noch een vakvennootschapsrechtelijke persoon om zich terug te vinden in deze structuren. Iemand met een gemiddeld inzichtsvermogen en zonder enige specialisatie is daartoe ook in staat. Dit werd zowel in de commissie als in de technische nota uitvoerig toegelicht. Het ontgoochelt mij trouwens dat een jurist met allure zoals u dat niet snapt.

De kern van de kritiek, zowel in de commissie als in de debatten die in dit halfroond werden gevoerd, is dat alles aan mekaar vasthing. Of men nu de ene of een andere deur opendeed, men trof er steeds dezelfde verantwoordelijke aan. De zaken waren werkelijk in elkaar verstrengeld, al twijfel ik geenszins aan de goede bedoelingen die aan de basis lagen.

De conclusie was hoe dan ook dat al deze maatschappijen uit elkaar moesten worden gehaald om een goed inzicht te krijgen. Ik had de zaken uiteraard kunnen vereenvoudigen door elk van de vier investeringsmaatschappijen afzonderlijk te beschouwen. Maar daarover zal men wellicht niet lang moeten discussiëren.

De heer P. Dewael : Mijnheer de minister-president, het gaat er niet zozeer om of ik of u de zaken begrijpen, maar belangrijk is of nu een duidelijk beeld is gecreëerd ten opzichte van diegenen die het Limburgse economische weefsel moeten vertrouwen. Het zijn zij die moeten constateren dat de zaken drastisch werden veranderd en vereenvoudigd en dat wij lessen hebben getrokken uit het verleden.

Dewael

Mijnheer de minister-president, neemt u het mij niet kwalijk, maar indien de KS ophoudt te bestaan en wordt vervangen door de NV Mijnen en als de Limburgse Investeringsmaatschappij wordt opgedoekt om plaats te maken voor de Limburgse Participatiemaatschappij — en dan zwijg ik over een aantal projectvenootschappen en dergelijke — dan gelooft u toch niet dat men in de brede lagen van de bevolking ervan overtuigd is dat de zaken op een bevattelijke manier werden vereenvoudigd? What's in a name? Misschien druk ik mij vrij cru uit, maar ik heb de vervelende indruk dat het kind een andere naam heeft gekregen, zonder meer, en dat voor het overige de leuze zal zijn: business, as usual.

Ik kom nu tot mijn tweede punt, met name een betere controle. Door het amendement dat in de commissie werd ingediend, wordt weliswaar de indruk gewekt dat er een scherpere controle wordt uitgeoefend, vermits het Rekenhof controlemogelijkheden bijkreeg en thans ook de Vlaamse Raad ter zake kan optreden. Ik vrees nochtans dat die controle zich hoe dan ook beperkt tot de moeders en de dochtermaatschappijen, terwijl iedereen weet welke filialiseringstechnieken de handige jongens ter zake kunnen aanwenden om aan bepaalde controleverrichtingen te ontsnappen. Zo zullen een aantal gespecialiseerde ondernemingen worden opgericht, dochters van dochters, dus kleindochtermaatschappijen. In dat verband doet hetgeen er gebeurt bij Fenix het ergste voorspellen. Men mag bovendien niet vergeten dat het Rekenhof — met alle respect voor deze instelling — slechts een post factum controle kan uitoefenen. Ik vrees dat een verdoorgeweerde filialisering nieuwe participerende venootschappen zal creëren, zodanig dat de controle steeds voor een stuk onmogelijk zal blijven.

Mijnheer de minister-president, dat doet geenszins afbreuk aan mijn

hoofdbekommernis, te weten dat men met dergelijke instrumenten geen duurzame, economisch verantwoorde jobs zal creëren. De miljarden frank die in deze maatschappijen zitten, zullen volgens mij nooit aanleiding geven tot het wegwerken op een substantiële manier van het werkoosheidssurplus.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Dewael, ik neem het u niet kwalijk dat u niet deelnam aan de commissiebespreking; u zal hiervoor wellicht goede redenen hebben.

De heer P. Dewael : Mijnheer de minister-president, ik ben geen lid van die commissie.

Minister-president L. Van den Brande : Welnu, tijdens de commissievergadering ben ik uitvoerig ingegaan op dit aspect van de zaak.

Mijnheer Dewael, ik vind het niet erg dat wij van mening verschillen, maar in een dergelijke discussie over opvattingen is het belangrijk een houvast te hebben aangaande het standpunt van elke politieke fractie. Ik stel echter vast dat er een groot verschil bestaat tussen uw mening en de mening van diegenen die rechtstreeks betrokken zijn bij de provinciale besluitvorming. Dat is niet polemisch bedoeld; het gaat er enkel om mekaar wat houvast te geven.

Uw woorden, mijnheer Dewael, staan diametraal ten opzichte van hetgeen de voorzitter van de GOM en anderen bij herhaling luidop hebben gezegd. Indien wij niet weten welke ieders opvatting is, worden de zaken moeilijk. Bovendien zou het goed zijn, ook in het belang van Limburg, precies te weten welke de opvatting is van de liberalen.

De heer P. Dewael : Mijnheer de minister-president, u zei dat u niet polemisch wou zijn, maar dat bent u wel, anders zou u die opmerking niet hebben gemaakt.

Na mijn betoog zal ik u een document overhandigen dat de precieze vertaling is van het standpunt van

mijn fractie aangaande de Limburgse reconversie en dat trouwens niet alleen door mijzelf, maar ook door de Limburgse beleidsverantwoordelijken van mijn fractie, twee maanden geleden aan de pers werd voorgesteld. Ik kan u verzekeren dat wij er dienaangaande een gemeenschappelijk inzicht op nahouden.

Alleen — en daarop heeft de heer Vandeurzen terecht gealludeerd — vragen de provinciale bewindvoerders bij de zaken te worden betrokken. Geen haar op mijn hoofd dat er echter aan denkt de middelen die afkomstig zijn van het Vlaamse Gewest over te dragen naar andere beleidsinstanties. Dat kan onder geen enkel beding.

Ik kom nu tot mijn derde punt, met name de politieke herverkaveling. In dat verband heb ik het meer bepaald over de samenstelling van een aantal raden van bestuur.

Ter zake bestaan er twee mogelijkheden: ofwel benoemt men personen die wat kaas hebben gegeten van het industriële, waarvan men kan veronderstellen dat zij een bepaalde politieke aanhang hebben. Dat zijn immers personen die op kabinetten en dergelijke hebben gewerkt. Ofwel houdt men er een totaal andere filosofie op na en personen kiezen die uit het bedrijfsleven komen en dus worden verondersteld onpartijdig en politiek neutraal te zijn. Ik geloof in de ene noch in de andere mogelijkheid.

Ik geloof noch in het ene noch in het andere. Ik geloof ook niet in de visie van een aantal industriëlen die zich plots geroepen voelen om in het algemeen belang van een provincie als een deus ex machina, los van elke betrokkenheid beslissingen menen te moeten nemen. Dat is vaak nog gevaarlijker dan mensen aanstellen die een loyaliteit hebben tegenover een minister en die vanuit dit bepaald inzicht operationeel zijn. Mijn vrees is het meest gericht tegen bedrijfsleiders die zeggen dat zij hun beste krachten aan het probleem wil-

Dewael

len wijden, die menen dat zij daarvoor de ervaring en de know how hebben en die plots hun bedrijf vergeten en dingen doen die daar wars van staan.

Mijnheer de minister-president, die belangenvermenging is daar altijd aanwezig. Is het niet zichtbaar dan is het onzichtbaar. Ik meen niet dat diegenen die daar vandaag het mooie weer moeten uitmaken dat kunnen doen van uit de overtuiging die u daaromtrent hebt.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Dewael, het is het tweespan, de Limburgse Reconversie maatschappij en de PWL waarover de heer Pinxten heeft gesproken, dat op een vrij eenvoudige manier kan functioneren. Als én de heer Peeters én de heer Stouthuyzen door mij werden aangezocht om verantwoordelijkheden te nemen dan was dat uit het oogpunt van het algemeen belang. Dat geldt ook voor andere verantwoordelijkheden in deze zaak. Ik weerleg niet dat er vanuit een bepaald segment vanuit het ondernemingsleven een risico kan zijn. Wij hebben getracht om bij de samenstelling van de raad van bestuur mensen aan te duiden die weten waarover het gaat en die een groot krediet hebben. Met uw stelling zouden in de raad van bestuur bijvoorbeeld uitsluitend universiteitsprofessoren moeten zitten. Dat is geen eenvoudige zaak. Dat weet u ook. Mocht u zelf instaan om de verschillende raden van bestuur vorm te geven, dan zou u het met mij roerend eens zijn dat dit een moeilijke kwestie is. Ik heb het algemeen belang willen dienen. Ik meen dat de twee spilfiguren die ik heb geciteerd, kredietwaardig zijn om bepaalde dingen te doen. Dat was mijn toetssteen. Tenzij u mij tegensprekt en zegt dat de heren Peeters en Stouthuyzen dat niet zijn. Laten wij het niet over namen hebben.

De voorzitter : De heer Dewael heeft het woord.

De heer P. Dewael : Ik heb geen enkele naam genoemd. De opties namen moet pas worden genomen wanneer men heeft beslist de structuren onder een andere naam en onder een andere vorm verder te laten functioneren. Daar verschilt ons uitgangspunt. Voor mij zijn die structuren overbodig omdat zij in het verleden hun failliet hebben bewezen. Als wij toch komen tot het punt van namen noemen, dan zeg ik doodkalm dat ik niet geloof, noch in de kabinettdaars noch in de industriëlen omdat beslissingen nemen in het algemeen belang niet de taak is van dergelijke reconversieinstrumenten. De betrokkenen hebben hoe dan ook hun bindingen. Er zijn in Limburg werkgeversorganisaties die gretig wachten op het operationeel worden van de structuren. De dossiers zullen wel goed worden begeleid en doorgespeeld naar bepaalde bestuurders. Uiteindelijk zal het resultaat zijn dat een aantal ondernemingen de graantjes uit de reconversie zullen meepikken.

De voorzitter : De heer Ulburghs heeft het woord.

De heer J. Ulburghs : Mijnheer Dewael, u zegt dat u niet gelooft in het ene noch in het andere. Wat gelooft u dan wel? Wat is de consequentie van uw partij in Limburg op dat vlak?

De voorzitter : De heer Pinxten heeft het woord.

De heer K. Pinxten : Mijnheer de voorzitter, mijn vraag gaat in dezelfde richting. Ik heb mij kritisch uitgelaten over het management maar ik heb ook gezegd dat er in de raden van bestuur een duidelijke vernieuwing is gebeurd. Ik heb hier de lijst van de nieuwkomers en hun profiel. Dat zijn ofwel vooraanstaanden uit het bedrijfsleven, ofwel samengevat mensen uit de academische wereld. U vindt dat geen goede mix van profielen. Mijn concrete vraag is dan ook met welke mensen met welk

profiel gaat u de raden van bestuur van de LRM, de NV Mijnen en de maatschappijen dan wel invullen?

De voorzitter : De heer Dewael heeft het woord.

De heer P. Dewael : Ik ben mijn uiteenzetting begonnen met te zeggen dat de reconversie van Limburg niet moet verlopen via die reconversieinstrumenten.

U moet aan mij de vraag niet stellen hoe ik instellingen die ik niet wil, zal bemannen.

Ik heb de vraag gesteld of wij er niet verstandig aan doen de resterende middelen, wij weten momenteel niet hoe groot die zijn, in te zetten voor een aantal structurele handicaps waarmee de Limburgse regio wordt geconfronteerd. Ik heb u voorbeelden genoemd van onderwijs van toegespast wetenschappelijk onderzoek van industrieterreinen en andere vormen van infrastructurele ondersteuning waarvan, indien daar de middelen worden op geconcentreerd, tenminste de zekerheid bestaat dat de effecten er over een aantal jaren nog zullen zijn.

Ik ben het eens met de minister-president waar hij zegt dat de namen die hij heeft genoemd onkreukbare personen zijn. Dat zal wel zo zijn.

Ik stel echter vast dat wij in de KS-onderzoekscommissie werden geconfronteerd met een aantal praktijken in verband met een aantal topmanagers waarvan het mij een groot raadsel is dat deze in de hele tekening werden behouden en dat men daarin blijkbaar nog altijd vertrouwen heeft. Ik heb het vervelende gevoel dat men hier en daar zondeboken heeft gezocht en gevonden maar dat uiteindelijk een aantal topmensen buiten schot zijn gebleven.

Collega Pinxten, u hebt de eerlijkheid gehad om diezelfde vaststelling te maken. Ze geeft mij geen vertrouwen voor de toekomst. Ik heb de vraag gesteld wat wij in een onderzoekscommissie moeten ontdekken in verband met een aantal figuren

Dewael

alvorens de regering de passende conclusies trekt. U hebt gezegd dat dit geen zaak is voor de Vlaamse Raad. Ik ben daar niet gelukkig mee. Die eerlijkheid siert u. Dat laat mij toe het slechtste te vrezen voor de onmiddellijke toekomst.

Mijnheer de minister-president, van ons krijgt u geen groen licht omdat ik daar elke verantwoordelijkheid van meetafaan wil afwijzen. Ik heb gezegd hoe wij, getrouw blijvende aan het toekomstcontract voor Limburg, zouden willen zien dat een en ander zou gebeuren in de loop van de komende maanden en jaren, want wij hebben niet zo veel tijd, de cijfers zijn allesbehalve rooskleurig. Er is nog een belangrijk werkloosheidsruisplus dat moet worden ingehaald. De overheid is niet de motor van de reconversie. Overheidsinstrumenten ook niet. De motoren van de reconversie zijn de bedrijven. De taak van de politici is dat er een klimaat wordt gecreëerd waarbinnen bedrijven kunnen overgaan tot dat wat zij moeten doen, namelijk investeren. Er waren in de eerste twee maanden van 1994 in Limburg 28 procent meer falingen in vergelijking met de rest van Vlaanderen. Het klimaat is momenteel verziekt.

Als hoofdverantwoordelijke van de Vlaamse regering moet u iets doen op het vlak van het economisch beleid om opnieuw het vertrouwen te creëren. De tekening geeft niet dat effect noch dat vertrouwen dat in Limburg zo nodig is. Wij geven geen groen licht want over een bepaald aantal jaren, of het nu rond Fenix of een ander schandaaldossier zal zijn, zullen wij hier opnieuw samenkomen en de vraag stellen hoe dat in godsnaam is kunnen gebeuren. Wie heeft dat zo ver laten komen. Hoe komt het toch dat naar de dochters van de dochters zovele miljoenen frank werden versluisd? Wanneer men dan om een nieuwe onderzoekscommissie zal vragen dan zullen wij daarvoor bedanken. Ik zal er niet aan deelnemen. Ik heb jullie verwittigd. **(Applaus)**

De voorzitter : Minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Dewael, u plaatst dit debat opnieuw in een anti-politiek en anti-beleidskader. U weet heel goed dat het hoge werkloosheidspercentage in Limburg niet te wijten is aan de politiek. U moet dringend uw geheugen opfrissen : niet ik, maar u hebt het toekomstcontract medeondertekend en u draagt mee de verantwoordelijkheid voor de voorbije periode.

Ik probeer in alle openheid en met alle fracties van de Vlaamse Raad een tweede start voor Limburg mogelijk te maken. Het is voor mij van geen belang dat de beslissingen in Brussel worden genomen, indien de motor en de vitaliteit in Limburg liggen, ben ik een gelukkig man. Wij mogen de dingen niet in een verkeerd daglicht plaatsen. Dit lijkt mij al te gemakkelijk en zelfs een beetje grof.

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts : Mijnheer de voorzitter, u weet dat ik geen misbruik maak van mijn spreektijd en dat ik een andere spreker niet vaak onderbreek.

Ik wil enkel duidelijk zeggen dat hetgeen de heer Dewael ons wil doen geloven, volledig haaks staat op de liberale praktijken waarmee wij zo vaak worden geconfronteerd.

De voorzitter : De heer Dewael heeft het woord.

De heer P. Dewael : Mijnheer de minister-president, het is niet omdat men het niet eens is met de opvatting van de meerderheid, dat men aan anti-politiek doet. Men kan ons geen anti-politiek gedrag verwijten omdat wij het niet eens zijn met de politiek die u voert.

Voorts heb ik nooit beweerd dat het hoge werkloosheidspercentage in Limburg uitsluitend te wijten is aan de politiek. Ik heb u echter wel ge-

zegd dat de instrumenten die door de overheid worden aangewend, er niet toe zullen leiden dat de achterstand wordt ingelopen. Ik heb zeer voorzichtig enkele alternatieven vermeld, die hiertoe wel zouden kunnen bijdragen omdat ik mijn handtekening onder het toekomstcontract zal respecteren. Ik hoop dat dit ook voor uw partij geldt.

Op dat vlak kan er geen enkele discussie bestaan. Wij moeten trachten de doelstellingen te realiseren. Wij verschillen van mening over de manier waarop dit moet gebeuren. Het is grotesk om te beweren dat wij aan anti-politiek doen omdat onze opvatting inzake het realiseren van de doelstellingen verschilt van de uwe.

(Applaus)

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het debat over dit ontwerp van decreet is het gevolg van de gebeurtenissen rond KS en van de conclusies die door de KS werden naar voren gebracht.

Uiteindelijk bespreken wij een plan om het overheidsinitiatief in ons economisch bestel doorzichtiger te maken en te herstructureren. Wij kunnen ons echter niet van de indruk ontdoen dat heel deze bundel bedoeld is om het Limburgs gesjoemel te bedekken met de mantel der liefde. Heel deze situatie wordt begraven onder een berg van herstructureeringen, die uiteindelijk een muis blijkt te zijn. Een groot deel van de kritiek die tijdens deze vergadering werd geuit, onder meer door de heer Dewael, is niet onterecht. Immers, of het nu om een verticale of om een horizontale structuur gaat, heeft weinig belang.

De overheid, dus ook de Vlaamse overheid, heeft een duidelijke rol te spelen in het economisch bestel op het gebied van infrastructuurwerken; in het scheppen van een kader voor de begeleiding van de KMO's,

Wymeersch

vooral op technologisch vlak ; en inzake de strategische sectoren.

Het geval Limburg — een zeer specifiek geval — wordt overgeënt op de Vlaamse situatie. Dit ontwerp is het resultaat van het geschipper van onze minister-president. De stal van KS moest immers worden uitgemest, de beloofde structuren moesten worden tot stand gebracht en er moest rekening worden gehouden met het feit dat elke betrokkene, iedere persoon, iedere belangengroep en iedere ideologische familie in de structuren aan bod moest komen.

Eén van de conclusies van dit ontwerp was dat Gimvindus zou ophouden te bestaan. Thans blijkt echter dat de rol van Gimvindus gehandhaafd blijft en dat de band van Gimvindus met het Limburgs economisch bestel duidelijk aanwezig blijft. De Limburgse reconversie-maatschappij wordt afhankelijk van het Limburgfonds, dat zijn financiële middelen ontvangt via Gimvindus.

De rol van Gimvindus heeft betrekking op de verankering van de vroegere nationale sectoren. Anderzijds moet Gimvindus een gezond bedrijfsklimaat scheppen met behoud van arbeidsplaatsen of met de creatie van nieuwe arbeidsplaatsen. Gimvindus heeft deze rol de jongste maanden echter niet naar behoren vervuld.

Ik zal een voorbeeld aanhalen uit het recente verleden en dat zowel te maken heeft met de verankering als met het behoud van de arbeidsplaatsen. Gimvindus maakt geen gebruik van de kans om deze doelstellingen te realiseren. Ik verwijs in dat verband naar het dossier van Antwerp Ship Repair, waar Gimvindus duidelijk als een slechte beheerder is opgetreden. Zoals blijkt uit de gegevens zal dit in de toekomst waarschijnlijk nog gebeuren. Gimvindus heeft gekozen voor een buitenlandse investeerder in plaats van voor een Vlaamse investeerder. Van verankering is dus geen sprake. Bovendien opteerde

deze buitenlandse investeerder voor een duidelijke inkrimping van het personeelsbestand, terwijl dit voor de Vlaamse kandidaat-investeerder niet voor de hand lag.

Naast het overheidsinitiatief moet er ook een inbreng zijn van de privé-sector. Wij hebben deze opvatting trouwens naar voren gebracht naar aanleiding van de bespreking van de resultaten van de KS-commissie.

Een inbreng van de particuliere sector is mogelijk, maar over deze mogelijkheid vinden wij in dit dossier niets terug.

Op een bepaald ogenblik heeft de CVP-voorzitter, de heer Van Rompuy mij gevraagd hoe ik de rol van de GIMV, van Gimvindus en van het gehele Limburgse apparaat wilde zien evolueren en of ik meende dat dit een taak was voor de overheid of voor de particuliere sector. Hierop heb ik geantwoord dat het een overheidsinitiatief moet zijn maar dat de particuliere sector hierin een rol kon spelen. Dit gebeurt nu echter niet.

Aangezien het standpunt van de heer Van Rompuy in dit dossier niet wordt vermeld, veronderstel ik dat hij toen niet de waarheid heeft gesproken of dat er in het CVP-standpunt een kronkel is gekomen.

Een groot aantal mensen behoudt zijn verantwoordelijkheid. In het verleden werd echter reeds voldoende bewezen wat zij in ons economisch bestel hebben aangericht en hoe ze optreden. Door dit zogenaamde nieuwe instrumentarium wordt andermaal de mogelijkheid gecreëerd om over te gaan tot politieke en pseudo-politieke benoemingen waaruit iedereen profijt kan trekken. Tijdens de bespreking van de conclusies van de KS-commissie hebben wij gevraagd om de instellingen ook aan de Vlaamse Raad verantwoording te laten afleggen en niet alleen aan de Vlaamse regering. De Vlaamse Raad ontvangt echter wel mededelingen en rapporten, maar verder worden wij volledig buiten spel gezet.

Mijnheer de voorzitter, het voorliggende decreet is een face-lift van de bestaande apparaten. De enige bedoeling is een bestending van het gesjoemel van de pseudo-politieke apparaten die een vinger in de pap blijven hebben.

De Vlaamse overheid moet wel degelijk een regulerende rol kunnen spelen in, het economische bestel. Zij moet haar verantwoordelijkheid opnemen en er is een mogelijkheid tot particulier initiatief. Wij gaan echter niet zo ver als de collega's van de VLD die heil zien in een privatisering van het gehele maatschappelijke bestel. Nu bewandelt men echter hetzelfde pad, waardoor wij deze discussie binnen enkele jaren opnieuw zullen moeten voeren. (*Applaus*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag. Wij komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

— **De vergadering wordt gesloten om 13.05.**